ŠTĚPÁNŮV ZPĚVNÍK

Verze 2025-08-01, A4 formát

Abecední seznam písní

A	Divocí koně 145	
Amazonka 35	Divokej Tymián 42	Laciný víno 57
Anděl	Do nebes	Little big horn 58
Annie's Song 126	Dokud se zpívá 44	Lokomotiva 59
A	K	M
•	Кукла колдуна 121	Madlence pradlence 16
Údolí krásných žab 95		Mařenka 62
Avignon 110	П	Marie 60
D	Прощай 118	Marnivá sestřenice 61
В	Песня о друге 134	Maruška 17
Bastila 36	Половинка 120	Milenci v texaskách 63
Batalion		Montgomery 18
Bedna od whisky 2	F	Moonlight Shadow 128
Bláznova ukolébavka 3	Fram 143	Morituri te salutant 19
Boulevard of Broken	Franky dlouhán 45	Muchomůrky bílé 112
Dreams 132		Myši 64
Boulevard Of Broken	C	N
Dreams (Latin	Hlídač krav 9	
`	Ho ho Watanay 46	Na tý louce zelený 65
Budík 4		Nám se stalo něco
	Husličky 48	překrásného 67
Buráky 5	Chodím po	Nad stádem koní 66
	Broadwayi 10	Nagasaki Hirošima 20
C		Není nutno 21
Čarodějnice z		Nezacházej Slunce 68
•	If a talk are in the sales and the	Niagara 69
	Já s tebou žít nebudu 49	No Cock Like Horse
Cerné oči jděte spát 40		Cock 114
Černý Muž (John	Jdem zpátky do lesů 117	
Brown) 146	Jaou po mne jaou 12	U
Cervená řeka 6, 41	Ještě mi chvilku	Okoř 22
Cesta	zpívej 50	P
Cesta nikam 115		
Creep 113	K	Panenka
3	Kamarádi 51	Píseň o příteli 135
	Kde jsou 52	Píseň pro Kristýnku 70
За что мы пьем 124	Kdyby tady byla	Pocity 71
T	taková panenka 53	Pod našima okny teče
Трудно быть богом 141	Kdybys byla	vodička 72
Твои карие глаза 122	vlaštovkou 54	Podvod 148
<u>-</u>	Kdybys mě zabila 125	Popelky 73
Тихие весенние дни 138	Když mě brali za	Povídej 74
D	vojáka	Pozdravuj 131
В темной комнате 123	Kometa	Pražce 75
	Košilka 55	Princezno moje
Dej mi víc své lásky 7		ušmudlaná 76
	Krutá válka 56	Prozor kraj đardina 137

R	T	Veď mě dál cesto má 32 Velrybářská výprava 33
Ráda se miluje 77	Tak abyste to věděla 87	Větře větříčku 98
Ráno 140	Te Rehradice, A 144	Voda voděnka 100
Rodné údolí 24	Ten vítr to ví 88	voda vodenka 100
Rose Tattoo 129	Tereza - Osamělý	Y
Rovnou, tady rovnou 78	město 28	You Are My
Růže z papíru 130	Tisíc mil 29	Sunshine 116
Růže z Texasu 79	Toulavá	Sunshine 110
Ružová záhrada 139	Toulavej 90	7
S	Tramp 91	
	Třešně zrály 92	Zabili, zabili 101
Sáro 80	Tři kříže 30	Zafúkané 109
Sbohem lásko 81	Tuhle rundu platím	Zatanči 102
Sedmikráska 82	já 93	Zatímco se koupeš 103
Severní vítr 25		Zítra ráno v pět 34
Sing for me 111	Tulácký ráno 94	Želva 108
Siroký hluboký 86	V	Zpověď (Stará
Slavíci z Madridu 26		kotva) 104
Slib 83	Valčíček	,
Slunce za hory 84	Variace na renesanční	Zrcadla
Solitary Man 127	téma 96	Zrození hvězd 106
Stánky 27	Vím jedno oudolí 99	Zvedni na pozdrav
Studánka 85		ruku 107

Písně

1 Anděl Karel Kryl

G Em Z rozmlácenýho kostela

G D7 v krabici s kusem mýdla,

G Em přinesl jsem si anděla,

G D7 G mu křídla.

Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému. Tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Em

A proto prosím, věř mi,

G D7 chtěl jsem ho žádat,

G Em aby mi mezi dveřmi

G D pomohl hádat,

G Em

D7 Em G

 \mathbf{Em}

co mě čeká

D7 Em G a nne - .

Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky, debatujíce o Bohu a hraní na vojáky. Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,

to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, aby mi mezi dveřmi pomohl hádat, co mě čeká a nne, co mě čeká a nne.

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,

já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice...

A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,

však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, aby mi mezi dveřmi pomohl hádat, co mě čeká a nne, co mě čeká a nne.

2 Bedna od whisky Jiří Wabi Ryvola

Am C Dneska už mně fóry

 \mathbf{Am} \mathbf{E} ňák nejdou přes pysky,

Am C stojím s dlouhou kravatou

Am E Am na bedně od whisky,

stojím s dlouhým obojkem

Am E

Am E jak stájovej pinč,

Am C tu kravatu, co nosím,

Am E A mi navlík' soudce lynč.

Tak kopni do tý bedny,

 ${f E}$ ${f A}$ ať panstvo nečeká,

jsou dlouhý schody do nebe

E A a štreka daleká

do nebeskýho baru,

 \mathbf{E} \mathbf{A} já sucho v krku mám,

D tak kopni do tý bedny,

E A Am at na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý, postavil bych malej dům na louce ukrytý, postavil bych malej dům a z vokna koukal ven a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká do nebeskýho baru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát. Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát. Moh si někde v suchu tu svojí whisky pít nemusel si hochu na krku laso mít.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká do nebeskýho baru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok, mám to smutnej konec a whisky ani lok.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká do nebeskýho baru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny!

Bláznova ukolébavka

 $\begin{tabular}{lll} \bf D & {\bf A} \\ {\rm Máš\ má\ ovečko\ dávno\ spát} \end{tabular}$

G D i píseň ptáků končí,

D kvůli nám přestal vítr vát

G D jen můra zírá zvenčí.

 ${\bf A}$ ${\bf G}$ Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš

 $f{A}$ zas má bílej plášť a v okně je mříž.

 $\mathbf{D} \qquad \qquad \mathbf{A}$ Máš má ovečko dávno spát

 \mathbf{G} a můžeš hřát ty mě můžeš hřát

D G Vždyť přijdou se ptát,

D G zítra zas přijdou se ptát

jestli ty v mých představách už mizíš.

Máš má ovečko dávno spát dnes máme půlnoc temnou Ráno budou nám bláznům lát že ráda snídaš se mnou Proč měl bych jim lhát že jsem tady sám když tebe mám rád když tebe tu mám.

Máš má ovečko dávno spát a můžeš hřát ty mně můžeš hřát Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát jestli ty v mých představách už mizíš.

4 Budík Milan "Světlušák" Bořek

D Na tábor se všichni chystají

D A do báglu si věci dávají

D co je Budík přeci každý ví

D A D že je to náš tábor stanový Kufr plnej samejch ptákovin cosi zabalený do novin spodní prádlo, ručník, kraťasy dvoje boty, na co, proč asi

Budou mraky, bude sluníčko nad pláštěnkou váhám maličko na noc to chce kloudnou baterku na nádobí čistou utěrku

Za pár dní jsem velkej táborník na život v přírodě odborník borůvky mám po celým těle čeká mě návštěvní neděle

Když rodiče domů odjeli tolik zásob jste neviděli cpu to sousedom i pod postel zákusek? Ne, už jsem jich pět měl

Je nám tu fajn a kdo říká ne ten ode mě facku dostane hrajem tu hry, fakt se bavíme vedoucí vůbec nezlobíme

Nakonec zahoří táborák poraženej bude záporák lo co tu šlo máme na triku z našeho tábora Budíku: (×2)

5 Buráky

DKdyž Sever válčí s Jihem a zem jde do **D**války,

na polích místo bavlny teď rostou

A7 bodláky.

D G D Ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,

jak flákaj se tam s kvérem a louskaj

D buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války,

E A7
je lepší doma sedět a louskat buráky.

D G D

Hej hou, hej hou, nač chodit do války,

je lepší doma sedět a louskat buráky.

Plukovník je v sedle, volá Yenkyové jdou, ale mužstvo stále křičí, že dál už nemohou.

Plukovník se otočí a koukne do dálky, jak jeho slavná armáda teď louská buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky. Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky.

Až tahle válka skončí, a my zas budem žít,

své milenky a ženy pak půjdem políbit. Až zeptaj se tě "Hrdino, cos dělal za války?"

Já flákal sem se s kvérem a louskal buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky. Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky.

6 Červená řeka

 ${\bf D}$ ${\bf D7}$ ${\bf G}$ Pod tou skálou, kde proud řeky syčí

a kde ční červený kamení,

D D7 G Žije ten, co mi jen srdce ničí

D A7 D koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí já ho znám srdce má děravý. Ale já ho chci mít, mně se líbí bez něj žít už mě dál nebaví.

Casto k nám jezdívá s kytkou růží nejhezčí z kovbojů v okolí. Vestu má ušitou z hadích kůží bitej pás, na něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří kdy mu prý už to svý srdce dám. Na to já odpovím že čas maří srdce blíž červený řeky mám.

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí a kde ční červený kamení. Žije ten, co mi jen srdce ničí

Žije ten, co mi jen srdce ničí koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí já ho znám srdce má děravý. Ale já ho chci mít, mně se líbí bez něj žít už mě dál nebaví.

Když je tma a jdu spát, noc je černá hlavu mám bolavou závratí. Ale já přesto dál budu věrná sdokud sám se zas k nám nevrátí.:

7 Dej mi víc své lásky

Em G Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú, Em D H7 co podporujou dobrou náladu, aú, Em

hodit klíče do kanálu,

A Am sjet po zadku holou skálu,

Em v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod bradu, aú, v bílý plachtě chodím pozadu, aú, úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky

Em H7 Em D7 vyrábím tu hradní záhadu, aú.

 ${\bf G}$ ${\bf H7}$ Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi

víc,

Em C G D7
má drahá dej mi víc své lásky, aú
G H7
Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Nejlepší z těch divnej nápadů, aúú, mi dokonale zvednul náladu, aúú, natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky zamknu si na sedm západů, aů

Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,

má drahá dej mi víc své lásky, aú Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic, já chci jen pohladit tvé vlásky, aú

Nejlepší z těch divnej nápadů, aú, mi dokonale zvednul náladu, aú, natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky

Em Em zamknu si na sedm západů, aú aú aú aú

Dělání Princové jsou na draka Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

D G
Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,
D G
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
Em A D Hm
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
G A
žal se krásně vstřebá,
D Hm
začni s tím hned teď,
G A D
začni s tím hned teď.

G A D Hm
Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
G A D
dělání, dělání je lék.
G A D Hm
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
G A D
dělání, dělání je lék.

Když máš srdce zjihlé, když máš potíže, tak dej cihlu k cihle, těsto do díže, upeč třeba chleba, postav třeba zeď, žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď, začni s tím hned teď.

EDělání, dělání, všechny smutky zahání, dělání, dělání je lék.

Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání, dělání, dělání je lék.

9 Hlídač krav Jaromír Nohavica

Pam pam pa dam pam pa dá dá,
pam pam pa dam pam padádádá
G A7 D
pam padadadam, padadadám

D Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G A7 D až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv. Takový doktor si sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu. Já jim ale na to řek: Chci být hlídačem krav.

D Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany, mýt se v lavoře,

Zpívat si:

D Pam pam pa dam pam pa dá dá,

pam pam pa dam pam padádádá

G A7 D pam padadadam, padadadám

K Vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Já ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany, mýt se v lavoře, od rána po celý den, zpívat si jen. Zpívat si:

Pam pam pa dam pam pa dá dá, pam pam pa dam pam padádádá pam padadadam, padadadám Dnes už jsem starší a vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.

S nohama křížem a rukama za hlavou, koukám nahoru na oblohu modravou, kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany, mýt se v lavoře, od rána po celý den, zpívat si jen. Epívat si:

Pam pam pa dam pam pa dá dá, pam pam pa dam pam padádádá pam padadadam, padadadám: (×2)

10 Chodím po Broadwayi

DADD7GDA7D

D

Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,

 $\mathbf{A7}$

chodím po Broadwayi hladov sem a tam,

D D7 G

chodím po Broadwayi, po Broadwayi,

D A7 D po Broadwayi hladov sem a tam.

 \mathbf{D}

Singi jou jou jupí jupí jou,

A 7

singi jou jou jupí jupí jou,

D7 G

singi jou jou jupí, pes má chlupy,

D A7 D kočka ocas, prase štětiny.

Moje černé děti mají stále hlad, moje černé děti mají stále hlad, moje černé děti, černé děti, černé děti mají stále hlad.

Singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí, pes má chlupy, kráva rohy a kůň kopyta.

Práci nedostanu, černou kůži mám, práci nedostanu, černou kůži mám, práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám.

Singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí, pes má chlupy, kočka ocas, prase štětiny.

A já pevně věřím, že zas přijde den, a já pevně věřím, že zas přijde den, a já pevně věřím, pevně věřím, že zas bude černoch svoboden.

Singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí jupí jou, singi jou jou jupí, pes má chlupy, kráva rohy a kůň kopyta.

Jasná zpráva Olympic

G Skončili jsme jasná zpráva

Em C D proč o tebe zakopávám dál

Am C G projít bytem já abych se bál.

Dík tobě se vidím zvenčí připadám si starší menší sám kam se kouknu kousek tebe mám.

Em G Em Hm Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej

Em G D telefon, co ustřihlas mu šňůru

Em G Em Knížku krásně zbytečnou, co má lživý

Hm děi

Em G D píše se v ní, jak se lítá vzhůru,

Am D lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Odešlas mi před úsvitem mám strach bloudit vlastním bytem sám kam se kouknu kousek tebe mám.

Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej telefon, co ustřihlas mu šňůru Knížku krásně zbytečnou, co má lživý děi

píše se v ní, jak se lítá vzhůru, lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Skončili jsme jasná zpráva není komu z okna mávat víc jasná zpráva, rub co nemá líc.

Jdou po mně jdou Jaromír Nohavica

Býval jsem chudý jak kostelní myš,

F#m Hm A

na půdě půdy jsem míval svou skrýš,

G D A Hm

:pak jednou v létě řek jsem si bať,

G D G D :

svět fackuje tě, a tak mu to vrať.:

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám.

I:Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.:

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, jdou, $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ $\mathbf{H}\mathbf{m}$ \mathbf{A} na každým rohu mají fotku mou. \mathbf{G} \mathbf{D} \mathbf{A} $\mathbf{H}\mathbf{m}$ Kdyby mě chytli, jó, byl by ring, \mathbf{G} \mathbf{D} \mathbf{C} \mathbf{G} tma jako v pytli je v celách Sing-Sing.

A D G D

Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudinká vdova mi nabídla byt.

Byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize.:

Však půl roku nato řekla mi dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost.

Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš!

Tak jsem na cestě a chudý jak veš.:

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na každým rohu mají fotku mou. Kdyby mě chytli, jó, byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-Sing.

Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh a straním se žen. EKladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen ať mají vztek.:

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou. Kdyby mě klofli, jó, byl by ring, žít pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing.

Když mě brali za vojáka Jaromír Nohavica

Am C G Když mě brali za vojáka, stříhali mě C dohola.

Dm Am E já vypadal jsem jako blbec, jak i všichni

F G C G dokola-la-la-la

Am E7 Am jak i všichni dokola.

Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti, jak mám správný voják býti, a svou zemi chrániti-ti-ti

a svou zemi chrániti

Na pokoji po večerce, ke zdi jsem se přitulil,

já vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil-lil-lil

krásně jsem si zabulil

Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic

po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic nic nic nic

tak nebylo z toho nic

Neplačte vy oči moje, ona za to nemohla protože mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla-la-la-la a tak si k lásce pomohla

Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala

řek jí že má zrovna volný kvartýr, a tak se sbalit nechala-la-la

a tak se sbalit nechala

Co je komu do vojáka, když ho holka zradila

nashledanou pane Fráňo Šrámku, písnička už skončila-la-la

E F G C G jakpak se vám líbila-la-la

Am E Am no nic moc extra nebyla

14 Kometa Jaromír Nohavica

Am Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,

chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dm G7 zmizela jako laň u lesa v remízku,

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem, my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

 \mathbf{Am} O vodě, o trávě, o lese,

G7 C E7 o smrti, se kterou smířit nejde se,

Am Dm o lásce, o zradě, o světě

E7

a o všech lidech, co kdy žili na téhle

Am planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony, hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech. Velká a odvěká tajemství přírody,

velka a odveka tajemstvi prirody, že jenom z člověka člověk se narodí, že kořen s větvve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Nanana, nanana...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,

až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se, o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě

Kozel Jaromír Nohavica

G Byl jeden pán

 \mathbf{C}

ten kozla měl

velice si

s ním rozuměl

měl ho moc rád

opravdu moc

D7

hladil mu fous

G na dobrou noc

Jednoho dne se kozel splet rudé tričko pánovi sněd když to pán zřel zařval Jéje! svázal kozla na koleje Zapískal vlak kozel se lek to je má smrt mečel Mek mek! jak tak mečel vykašlal pak rudé tričko čímž stopnul vlak

16 Madlence pradlence O štěstí a kráse

C C

Madlence pradlence přeněžně přetence G D dnes moje kytara zpívá,

G aby se usmála,

malinko usmála

G C D G
na svýho milýho kominíka.
Kominík na střeše písničku vykřeše
i když se Madlenka mračí,
ať si je princezna
sebevíc líbezná
on má svou Madlenku přece radši.
Kominík na střeše písničku vykřeše
z větru co o komín pleská,
zpívá v ní Pradlence
o té své Madlence

jaká je hezká, jaká je hezká.

Maruška Malomocnost Prázdnoty

 ${\bf C}$ ${\bf G}$ Na malém plácku děti si hrají

Am E hrají si na válku všechno už mají

C Stejnokroj z tepláků větší než na míru

Am E dřevěný pistole, čepice z papíru

C G A bitva za bitvou, tak to jde dokola

Am E potom najednou něčí hlas zavolá:

Zastavte válku, Maruška brečí, dostala kamenem při naší zteči. Co jste to za vojsko, když místo střílení do svých nepřátel házíte kamení. Na to my nehrajem, vy nám to kazíte nedbáte pravidel a ||:pak se divíte:||

Na velkém plácků hrají si dospělí jen místo dřevěných hračky maj z oceli ocel se zarývá do kůry stromů desítky jizviček a blesky hromů Některým na duši, některým do těla pálí znamení, proč nikdo nevolá?

Zastavte válku, Maruška brečí, dostala kamenem při naší zteči. Co jste to za vojsko, když místo střílení do svých nepřátel házíte kamení. Na to my nehrajem, vy nám to kazíte nedbáte pravidel a ||:pak se divíte:||

18 Montgomery Miki Ryvola

D G Em Déšť Ti holka smáčel vlasy.

A7 Z Tvých očí zbyl prázdný kruh. Kde je zbytek Tvojí krásy. To ví dneska jenom Bůh.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž. V Montgomery bijou zvony. Déšť Ti smejvá ze rtů růž.

Tam na kopci v prachu cesty leží i Tvůj generál. V ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž. V Montgomery bijou zvony. Déšť Ti smejvá ze rtů růž.

Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkých chvil. Proužek krve stéká prachem. Déšť mu slepil vlasy jak jíl.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž. V Montgomery bijou zvony. Déšť Ti smejvá ze rtů růž.

Déšť ti šeptá jeho jméno šeptá ho i Listoví. Lásku měl rád víc než život to ti nikdy nepoví.

Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž. V Montgomery bijou zvony. Déšť Ti smejvá ze rtů růž.

Morituri te salutant

Am G Dm Am
Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína,
C F G7 C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů.

Dm G
A z hvězdných drah má šperk, co
C Em
kamením se spíná,

Am a pírka touhy z křídel Pegasů. - : Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma. Má v ruce štítky, v pase staniol, la z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol.:

G
Seržante písek je bílý, jak paže Daniely.
Am
Počkejte chvíli, mé oči uviděly
G
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.
Am
G7
Seržante, mávnou, a budem zasvěceni.
C
E
Morituri te salutant, Morituri te
salutant.

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídlo holubí.

|: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá, a zvedá chmýří, které zahubí.:

Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka.

Rezavý kvér - můj brach, a sto let stará špína,

a děsně velká bílá oblaka.:

Seržante písek je bílý, jak paže Daniely. Počkejte chvíli, mé oči uviděly tu strašně dávnou vteřinu zapomnění. Seržante, mávnou, a budem zasvěceni. Morituri te salutant, Morituri te salutant.

Nagasaki Hirošima

C G F G
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do
C G F G
Židenic,

 \mathbf{C} \mathbf{G} \mathbf{F} \mathbf{G} \mathbf{Am} z tak velký lásky většinou nezbyde nic,

F C F C G Z takový lásky jsou kruhy pod očima

C G F a dvě spálený srdce - Nagasaki,

 $f{G}$ $f{C}$ $f{G}$ $f{F}$ $f{G}$ Hirošima.

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene, tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,

a tam, kde není, tam mě to nezajímá, jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá, ale jablka z ráje bejvala jedovatá, jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,

jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,

z tak velký lásky většinou nezbyde nic, Z takový lásky jsou kruhy pod očima I:a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima: (×3)

Není nutno Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C Není nutno, není nutno,

Dm

aby bylo přímo veselo,

G7

hlavně nesmí býti smutno,

 \mathbf{C}

natož aby se brečelo.

 ${f C}$ Chceš-li, trap se, že ti v kapse

Dm

zlaté mince nechřesetí,

G7

nemít žádné kamarády,

 \mathbf{C}

tomu já říkám neštěstí.

Am C Nemít prachy - nevadí,

Am C

nemít srdce - vadí,

Am C

zažít krachy - nevadí,

Am F G G7 zažít nudu - jó, to vadí, to vadí.

":Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo, hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :

22 Okoř

D
Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
A7
D
roubená je stromama, stromama.

Když jdu po ní v létě, samoten na světě, A7 D

sotva pletu nohama, nohama.

G D Na konci té cesty trnité,

E A7 stojí krčma jako hrad, jako hrad.

D Tam zapadli trampi, hladoví a sešlí,

A7 D začli sobě notovat, notovat.

D A7 Na hradě Okoři světla už nehoří,

D A7 **D** bílá paní šla už dávno spát.

A7
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,

D A7 D o půlnoci chodit strašívat.

G D Od těch dob, co jsou tam trampové,

E A7 nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.

D A7 A tak zatím v podhradí se šerifem dovádí,

D A7 D on jí sebral od komnaty klíč.

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden, vykraden. Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden, dopaden. Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici, v kostnici. Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici, zimnici. Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát.

Ta měla ve zvyku, podle svého budíku, o půlnoci chodit strašívat.

Sod těch dob, co jsou tam trampové nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.

A tak zatím v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.

Panenka Poutníci

C F C F
Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
C G
snad houf bílých holubic nebo jen žal
F C F C
tak skončil ten prvý den smáčený krví
G C
ani pouťovou panenku nezanechal.

 ${\bf C}$ ${\bf F}$ ${\bf C}$ ${\bf G}$ Tak otevři oči, ty uspěchaná

F C G dámo uplakaná

 \mathbf{F} \mathbf{C} \mathbf{F} \mathbf{C} tak otevři oči, ta hloupá noc končí

a mír je mezi náma.

Už si oblékni šaty i řetízek zlatý a umyj se, půjdeme na karneval a na bílou kůži ti napíšu tuší že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Tak otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná tak otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

24 Rodné údolí

D G
Cesta má přede mnou v dáli mizí,
D A
každý krok v srdci mém zabolí,
D D7 G
zakrátko bude mi všechno cizí,
D A D
nespatřím své rodné údolí.

nashledanou, rodné údolí,

Já volám: nashledanou, nashledanou,

D A D při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá, nevidí, co jsem měl tolik rád, jediné, co mi dnes ještě zbývá: rodnému údolí sbohem dát.

Já volám: nashledanou, nashledanou, nashledanou, rodné údolí, Já volám: nashledanou, nashledanou, při vzpomínce srdce zabolí.

Proč se den za každou nocí vrací, proč se čas na chvíli nezastaví, nemusel bych ti své sbohem dáti, kdyby dnešní den navěky byl.

Já volám: nashledanou, nashledanou, nashledanou, rodné údolí, Já volám: nashledanou, nashledanou, při vzpomínce srdce zabolí.

25 Severní vítr Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

D
Jdu s děravou patou,
Hm
mám horečku zlatou,
G

jsem chudý, jsem sláb, nemocen. Hm

Hlava mě pálí a v modravé dáli **G A7 D**

se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, tam zbytečně budeš mi psát. Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.

D D7 G Severní vítr je krutý,

D A7 počítej lásko má s tím.

D D7 G K nohám ti dám zlaté pruty

D A7 D : nebo se vůbec nevrátím. :

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, už slyším je výt blíž a blíž. Už mají mou stopu, už větří, že kopu svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén a opustil tvou krásnou tvář. Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek a nad hrobem polární zář.

Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím. I:K nohám ti dám zlaté pruty nebo se vůbec nevrátím. :

26 Slavíci z Madridu

Dm Am E Am $(\times 2)$

Am E Nebe je modrý a zlatý,

 \mathbf{Am}

bílá sluneční záře,

Am E horko a sváteční šaty,

 \mathbf{Am}

vřava a zpocený tváře. Vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná, kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dm Am Žízeň je veliká, život mi utíká,

E Am nechte mě příjemně snít.

Dm Am Stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E Am zpívat si s nima a pít.

Zeny jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla. Oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla. Dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já radši sklenici vína.

EŽízeň je veliká, život mi utíká, nechte mě příjemně snít. Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, zpívat si s nima a pít. :

Nebe je modrý a zlatý, Ženy krásný a cudný, Mantily, sváteční šaty, Oči jako dvě studny.

Zmoudřel jsem stranou od lidí, Jsem jak ta zahrada stinná. Kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína. Žízeň je veliká, život mi utíká, nechte mě příjemně snít. Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, zpívat si s nima a pít.

27 Stánky Jan Nedvěd

D G U stánků na levnou krásu,

D Gm postávaj a smějou se času,

D s cigaretou a holkou, co nemá kam jít. Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den jak večerní zprávy, neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,

tak málo je, tak málo je lásky,

D A7 D ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

U stánků na levnou krásu postávaj a ze slov a hlasů poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

EJen zahlídli svět, maj na duši vrásky, tak málo je, tak málo je lásky, ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.:

28 Tereza - Osamělý město Jiří Wabi Ryvola

C D G
Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Em
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svýho koně nepozná.

G
Řekni, kolik je na světě, kolik je
D
takovejch měst,
Am
řekni, kdo by se vracel, když všude je
Em
tisíce cest,
G

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že **D** ráda mě máš,

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi

Em D G

polibků dáš, naposled, naposled

Já z dálky viděl město v slunci stát a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát, proč vítr mlátí spoustou okenic, proč jsou v ulicích auta, jinak nic?

Rekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst, řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest, tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš, tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi

Do prázdnejch beden zotvíranejch aut zaznívá odněkud něžný tón flaut a v závěji starýho papíru válej' se černý klapky z klavíru.

polibků dáš, naposled, naposled

Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest,

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš, naposled, naposled

Tak loudám se tím strašným městem sám a vím, že Terezu už nepotkám, jen já tu zůstal s prázdnou ulicí a osamělý město mlčící.

Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest,

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš, naposled, naposled

G Em Am C Am D7 G

G Em V nohách mám už tisíc mil

Am C stopy déšť a vítr smyl

Am D G a můj kůň i já jsme cestou znavení.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl bílej dům to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkrej sráz modrá tůň a bobří hráz táta s mámou kteří věřej dětskejm snům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl, jeden cíl ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil teď mi zbejvá jen pár chvil cestu znám a ta se tam k nám nemění.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl bílej dům to malý bílý stavení.

Kousek dál a já to vím uvidím už stoupat dým šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl, jeden cíl ten starej známej bílej dům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl bílej dům to malý bílý stavení.

30 Tři kříže J. Kopečný, L. Kučera

Dm C Am Dávám sbohem všem břehům proklatejm,

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Dm} & \mathbf{C} & \mathbf{Dm} \\ \mathrm{kter\acute{y}} \ \mathrm{v} & \mathrm{dr\acute{a}pech} \ \mathrm{m\acute{a}} \ \mathrm{d'\acute{a}bel} \ \mathrm{s\acute{a}m}. \end{array}$

C Am Bílou přídí šalupa "My Grave"

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Dm} & \mathbf{C} & \mathbf{Dm} \\ \text{míří k} & \text{útesům, který znám.} \end{array}$

F C Am Jen tři kříže z bílýho kamení

Dm C Dm někdo do písku poskládal.

F C Am Slzy v očích měl a v ruce znavený,

Dm C Dm lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačky jen. Chřestot nožů, při kterym přejde smích, srdce-kámen a jméno Sten.

Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal. Slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník, co sám do něj psal.

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál. Druhej kříž mám a spím v podzemí, že jsem falešný karty hrál.

Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal, slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník, co sám do něj psal.

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, Fatty Rogers těm dvoum život vzal. Svědomí měl, vedle nich si klek.

Recitativ:

"Já vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Ať mi tedy bůh odpustí."

Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal. Slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník a v něm, co jsem do něj psal.

31 Valčíček

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,

D
ať ti každej den připomíná,

D
toho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má

D
rád,

A
D
ať ti každej den připomíná-:

i když obrovskou práci to dá.

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát, ať ti každej den připomíná, l:toho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád, ať ti každej den připomíná:

Fakt mi nevadí že nos jak bambulku máš, ani já nejsem žádnej ideál, ||:hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto co vede nás dál.:||

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát, ať ti každej den připomíná, l:toho kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád, ať ti každej den připomíná:

32 Veď mě dál cesto má

D Hm Někde v dálce cesty končí, **A G D** každá prý však cíl svůj skrývá.

Někde v dálce, každá má svůj cíl, **A G D** ať je pár mil dlouhá a nebo tisíc mil.

Veď mě dál cesto má,

Hm G
veď mě dál, vždyť i já

D
tam kde končíš,

A
chtěl bych dojít,

veď mě dál cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách, všechny znám je, jen ta má mi zbývá. Je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Veď mě dál cesto má, veď mě dál, vždyť i já tam kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál cesto má.

Hm A D
Pak na patník poslední napíšu křídou,
G D A D
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně
A
rád.

Hm C
Písně své, co mi v kapsách zbydou,
G D
dám si bandou cvrčků hrát

A A7 a půjdu spát, půjdu spát.

"Veď mě dál cesto má, veď mě dál, vždyť i já tam kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál cesto má: "veď mě dál cesto má:

33 Velrybářská výprava

C F G7 Jednou plác' mě přes rameno Johny C zvanej Knecht

Am Dm G7 Mám pro tebe, hochu, v pácu moc

fajnovej kšeft

C F G7
Objednal hned litr rumu a pak něžně
C řval

Am Dm G Sbal se, jedem na velryby, prej až za C polár

: C F :Výprava velrybářská k břehům Grónska

G7 C nezdařila se,

protože nejeli jsme na velryby, ale na \mathbf{C} :

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce Nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce Vypluli jsme časně zrána, směr severní pól Dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol

":Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože:

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz

Hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz

Na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci

V tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci

"Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože:

Když jsme domů připluli, už psal se příští rok

Starej rejdař povídá, že nedá ani flok Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog

Tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok

l:Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože:

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví Stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet Máme velryb plný zuby, na to vezmi jed

"Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože:

34 Zítra ráno v pět

Am C Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,

F G7 C Am ještě si naposled dám vodku na zdraví.

 ${\bf Dm}$ ${\bf G7}$ ${\bf C}$ Z očí pásku strhnu si, ${\bf to}$ abych viděl na

Am nebe,

Dm a pak vzpomenu si, lásko na tebe.

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Dm} & \mathbf{G7} & \mathbf{C} & \mathbf{Am} \\ \mathrm{Nanan\acute{a}n\acute{a}...} \end{array}$

Dm E7 Am a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz, řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,

že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju

a co jsem si nadrobil, to si i vypiju. Nananáná...

a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!", škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal, ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,

že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi.

Nananáná...

že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát a seno obracet, já u zdi budu stát, tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj, prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij. Nananáná...

na mě nezapomeň a žij

35 Amazonka

G Byly krásný naše plány

Hm Bm Am byla jsi můj celej svět,

Am G čas je vzal a nechal rány,

Am D starší jsme jen o pár let. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká, už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

D7 G Nebe modrý zrcadlí se

E7 Am v řece, která všechno ví,

stejnou barvu jako měly

| **Am D** | tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl, Amazonka říkávali, a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví, stejnou barvou jako měly tvoje oči džínový.

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela, vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

D7 G Teď jsi víla z paneláku,

E7 Am samá dečka, samej krám,

já si přál jen, abys byla

Am D pořád stejná, přísahám

Am G pořád stejná, přísahám.

36 Bastila Kapitán Miko Znouzectnost

 \mathbf{Em}

Láska je nemoc a pravda přítěž

D Hm
Ideje maska za kterou leccos zmizí

Em C
Slova jsou náboje pro ústa velký ráže

D Hm
Peníze náboženství - jak cesta tak i cíl

Srdce z olova ruce od špíny Hovna ze zlata zaplatí všechny viny Na cestě po žebříku vedoucím do nebe Dobré je dolů kopat a smát se nad sebe

Em C D Hm
Bastila padá - s ní hlavy králů
C D Hm
Z chaosu vzejde nový řád
Em C D Hm
Lůza se baví a nevědomky
C D Em
začíná stavět jiný kriminál

Em C D Hm

Bůh zemřel mlčky první den války Zbyli je šamani a dobře ví jak na to Nejvyšší umění - stvoření krávy z davů A ta se krmí gesty a dojí moc a slávu "Všichni jsme bratři - ať žije svoboda" Jen jedna otázka - co komu kolik za to? "Všichni jsme bratři - ať žije svoboda" Občane okamžik - co ty mně - co já tobě?

Bastila padá - s ní hlavy králů Z chaosu vzejde nový řád lůza se baví a nevědomky Začíná stavět jiný kriminál

Zrozeni v kleci v kleci i umřem A klec všech klecí nosíme ve své hlavě Nejvyšší spravedlnost - smutný pán na orloji

Všichni jsme vyšli z prachu Tam si budem zas rovni

Bastila padá - s ní hlavy králů Z chaosu vzejde nový řád lůza se baví a nevědomky Začíná stavět jiný kriminál

37 Buchet je spousta

C F G
Z pekárny světa kraj za láskou svou,
C F Am G
nejednu překonal jsem vůli zlou,
Dm G
a moje princezna,
Em Am
ta jistě rozezná,
F G C
že ji mám vážně rád.
A v jeho blízkosti se náhle zdá,
že létat v oblacích se málem dá.
Dát ruku na ruku.

 \mathbf{F} \mathbf{G} jeho se přece nelze vůbec bát.

netřeba záruku,

C F G
Oslava veliká ať už se chystá,
Em Am
a buchet je spousta,
Dm G
lahodná sousta

C F G Ať naše láska je vždy stejně čistá,

a pevná jako brány trám.

Hezká jak obrázek a zábavná a pýchu princezen tak málo zná, vyrostla v dostatku, jak holka ze statku, umí za práci brát.

Konečně kluk co o mě zájem má, přitažlivost je jistě vzájemná, a srdce z rubínu, má barvu po vínu, starý král novému vždy má jej dát.

Ta naše dvojice je překvapivá a dle všech známek, pekárna - zámek, je trasa která někdy krátce trvá, a já ji dobře lásko znám.

Oslava veliká ať už se chystá, a buchet je spousta, lahodná sousta. Ať naše láska je vždy stejně čistá, a pevná jako brány trám.

Cesta

C G Am F G

Tou cestou, tím směrem

prý bych se dávno měl dát.

 \mathbf{Am}

Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak

tají.

F G Kus něhy ti za nehty slíbí a dají

Víc síly

se prát, na dně víc dávat, než brát.

A i když se vleče a je schůdná jen v kleče, donutí přestat se zbytečně ptát,

Jestli se blížím k cíli,

kolik zbývá víry,

kam zvou svodidla, co po tmě mi

 \mathbf{F} \mathbf{G}

lžou,

zda couvám zpátky

a plýtvám řádky, co řvou,

že už mi doma neotevřou.

Nebo jít s proudem,

na lusknutí prstů se začít hned smát.

Mít svůj chodník slávy a před sebou davy a přes zkroucená záda být součástí stáda.

Ale zpívat

a hrát, kotníky líbat

a stát na křídlech všech slavíků

a vlastně už ze zvyku

přestat se zbytečně ptát,

:Jestli se blížím k cíli,

kolik zbývá víry,

kam zvou svodidla, co po tmě mi lžou,

zda couvám zpátky

a plýtvám řádky, co řvou,

že už mi doma neotevřou. :

39 Čarodějnice z Amesbury

Susanna Martin, anglická lidová, překlad Jan Lašťovička Asonance

Dm C Zuzana byla dívka, která žila v

Dm Amesbury.

F C S jasnýma očima a řečmi pánům

Dm navzdory.

F C Dm Am Sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná.

B Am B C A že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky Dm má.

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil a pověrčivý lid se na pastora obrátil.

Že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí, a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali

a když ji vedli městem, všichni kolem volali:

"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,

teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění, ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění

a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,

sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,

v noci se v černou kočku mění dívka líbezná.

Je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění.

a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy, pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:

"Je přece v knize psáno: Nenecháš čarodějnici žít

a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou

a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:

"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,

pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici a všude kolem ní se sběhly davy běsnící.

A ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,

zemřela tiše, samotná, pod letní oblohou.

40 Černé oči jděte spát

D A7 D Černé oči jděte spát,

H7

černé oči jděte spát,

Em A7 však musíte ráno vstát,

D A7 D však musíte ráno vstát.

: Ráno ráno, raníčko, :

dřív než vyjde sluníčko.

||: Sluníčko už vychází, :||

má milá se prochází.

E Prochází se po rinku, :

: nese smutnou novinku. :

||: Novinečku takovou, :||

||: že na vojnu verbujou. :||

| Když verbujou budou brát, :

: Škoda hochů nastokrát. :

41 Červená řeka

C C7 F C Jsem potulnej cowboy, já se potloukám

Em Dm G7 a od ranče k ranči se najímat dám,

 ${\bf C}$ a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

Am Em Dm G7 C potkal jsem holku vod Červený ře - ky. Pak začlo mi trápení a spousta běd, když táta se bál, abych mu ji nesved', a v těch Mlžnejch horách na konci štreky dal hlídat dceru vod Červený řeky.

Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal, abych se s ní konečně pomiloval, a v těch Mlžnejch horách na konci štreky já líbal holku vod Červený řeky.

Sotva mi však řekla: Miláčku můj! ze skal se ozvalo: Bídáku, stůj! a v těch Mlžnejch horách na konci štreky stál její táta vod Červený řeky.

Tam pušky se ježily, moc jich bylo, mně štěstí se najednou vytratilo a v těch Mlžnejch horách na konci štreky já vobklíčenej byl u Červený řeky.

Pak ke slovu přišla má pistol a pěst, já poslal je na jednu z nejdelších cest a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky vez' jsem si holku vod Červený řeky.

42 Divokej Tymián Žalman

 $egin{array}{ccccc} {f C} & {f F} & {f C} \\ {
m D\'al} \ {
m za} \ {
m vozem} \ {
m spolu} \ {
m \'slapem}, \end{array}$

 \mathbf{F} \mathbf{C} někdo rád a někdo zmaten,

 ${f F}$ ${f Em7}$ kdo se vrací, není sám,

 ${f Dmi}$ je to věc, když pro nás voní

C F C z hor divokej tymián.

Léto, zůstaň dlouho s námi, dlouho hřej a spal nám rány, až po okraj naplň džbán, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

C7 F C F Podívej, jak málo stačí, když do vázy

 ${f Em7}$ natrhám

Dm F C bílou nocí k milování z hor divokej

F C tymián.

Dál za vozem trávou, prachem, někdy krokem, někdy trapem, kdo se vrací dolů k nám, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám

bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

43 Do nebes Zuzana Navarová

Am Neste mě, neste, ptáci, do nebes,

E Am k divokým kachnám volám přes

E vrátka,

Am Dm skřivan ať zanechá mě blízko hvězd E Am E a straky odnesou má zrcátka.

Neste mě, neste, ptáci, do nebes, divokým kachnám čechrám peřinky, přes moře žluté přejdu lila vřes a straky odnesou mé hodinky - ještě dnes.

F Am
Hou, hou, hou, kam zas všichni jdou?
Dm
Za kouskem nebe dojíš se chlebem
E E
a ten je s medem, dokud dva jeden jsou.
Neste mě, neste, ptáci, do nebes, netřeba na jih, stačí Polárka, neste mě, neste, ještě voní bez tam, kde je Petřín a kde Vikárka, cigárka.

Hou, hou, kam zas všichni jdou? Za kouskem nebe dojíš se chlebem a ten je s medem, dokud dva jeden jsou.

Neste mě, neste, ptáci, do nebes, anebo stačí tam, kde Nežárka a jestli za Nežárkou vzplane les blafne i ve mně tahle stodola - všechno dokola.

Neste mě, neste, ptáci, do nebes, divokým kachnám hážu přes vrátka, skřivan ať zanechá mě blízko hvězd až straky odnesou má zrcátka, až štěkne pes.

Hou, hou, hou, kam zas všichni jdou? Za kouskem nebe dojíš se chlebem a ten je s medem, dokud dva jeden jsou.

Dokud se zpívá Jaromír Nohavica

C Em Dmi Z Těšína vyjíždí vlaky co G C Em Dmi G čtvrthodinu

C Em Dm včera jsem nespal a ani dnes

G C Em Dmi G nespočinu

F G C Am svatý Medard můj patron ťuká si na

 \mathbf{G} čelo

F G F ale dokud se zpívá ještě se

 $f{G}$ neumřelo $f{C}$ Em $f{Dm7}$ $f{G}$ $f{C}$

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky ze školy dobře vím co by se dělat mělo ale dokud se zpívá ještě se neumřelo Do alba jízdenek lepím si další jednu

Do alba jízdenek lepím si další jednu vyjel jsem před chvílí konec je v nedohlednu

za oknem míhá se život jak leporelo a dokud se zpívá ještě se neumřelo

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze

houpe to houpe to na housenkové dráze i kdyby supi se slítali na mé tělo tak dokud se zpívá ještě se neumřelo

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa zvedl jsem telefon a ptám se Lidi jste tam?

a z veliké dálky do uší mi zaznělo ||:že dokud se zpívá ještě se neumřelo:||

45 Franky dlouhán Jan Nedvěd

G G C

C F Kolik je smutného, když mraky černé C jdou,

GFClidem nad hlavou, smutnou dálavou.
CFFCJá slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
GCZZA čas odletěl, každý zapomněl.

A každej kdo s ním chvilku byl, **F G C** tak dlouho se pak smál.

G C G

Tam kde byl pláč tam Franky hezkou píseň měl slzy neměl rád, chtěl se jenom smát. A když pak večer ranče tiše usínaj Frankův zpěv jde dál nocí s písní dál.

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán, po státech toulal se jen sám a že byl veselej, tak každej měl ho rád. Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.

A každej kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí. Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl, farář píseň pěl, umíraček zněl.

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán, po státech toulal se jen sám a že byl veselej, tak každej měl ho rád. Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.

A každej kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

46 Ho ho Watanay

D
Spinkej můj maličký,
C
D
máš v očích hvězdičky,
C
dám Ti je do vlasů,
G
tak usínej, tak usínej.

D C D
Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

Sladkou vůňi nese Ti, noční motýl z paseky, vánek ho kolíbá, už nezpívá už nezpívá

Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni, má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná, vánek, co ji k Tobě nes, až do léta Ti odlétá.

Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

Holubí dům

Am G F E Am Zpí - vám ptákům a zvlášť holubům, Am G F E Am stá - val v údolí mém starý dům.

C G C G C Ptáků houf zalétal ke krovům,

Am G F E Am měl jsem rád holubích křídel šum. Vlídná dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach. Ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům, jeho práh.

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Dm} & \mathbf{G} & \mathbf{C} \\ \text{Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu} \\ \mathbf{Am} \\ \text{ví,} \end{array}$

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Dm} & \mathbf{G} & \mathbf{C} \\ \mathrm{míval\ stáj} & \mathrm{roubenou},\ \mathrm{bíl\acute{y}\ \check{s}t\acute{t}t}. \end{array}$

Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,

vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům. Odrůstáš chlapeckým střevícům, neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí. Můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatříš ztracené údolí.

Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví, míval stáj roubenou, bílý štít. Kde je dům holubí a ta dívka kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

48 Husličky

:A :Čí že ste, husličky, či - e,

 \mathbf{Hm} $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ \mathbf{E} : kdo vás tu zane - chal :

Hm7 E A D na trávě poválané,

Hm E A D na trávě poválané

 \mathbf{Hm} u
paty oře - cha? $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ \mathbf{E} cha?

||: A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy,:||

že ste, husličky, samé

že ste, husličky, samé na světě zostaly?

||:A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,:||

co sa mu enem zdálo, bože,

co sa mu enem zdálo, bože, že už vjec nechtěl hrát?

||:Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela.:||

až sa tá bude trápit,

až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

49 Já s tebou žít nebudu

Em F#
Bylas' jak poslední hlt vína
H7 Em C H7
sladká a k ránu bolavá
Em F#
za nehty výčitky a špína
H7 Em C H7
řikalas': dnešní noc je tvá

H7

Co my dva z lásky vlastně máme

Am H7
hlubokou šachtou padá zdviž

já říkám kiš-kiš

Em F#
navrch má vždycky težký kámen

H7
a my jsme v koncích čím dál

Em C H7

blíž **Em**Am
H7
Ame tuha nádživava jaj dari dari daj

Zejtra tě potkám za svým stínem neznámý známý v tramvaji v cukrárně kávu s harlekýnem hořká a sladká splývají

Co my dva z lásky vlastně máme hlubokou šachtou padá zdviž já říkam kiš-kiš navrch mám vždycky težký kámen a my jsme v koncích čím dál blíž ::Ame tuha nádživava jaj dari dari daj ::

Bylas' jak poslední hlt vína zbývá jen účet zaplatit. a jít za nehty výčitky a špína a trapný průchod banalit

Co my tři z lásky vlastně máme hlubokou šachtou padá zdviž co čumiš kiš-kiš navrch má vždycky težký kámen a my jsme v koncích čím dál blíž :Ame tuha nádživava jaj dari dari daj :

 $\|$:Navrch mám vždycky težký kámen a my jsme v koncích čím dál blíž: $\|(\times 4)$

Ještě mi chvilku zpívej

Ještě mi chvilku zpívej A neříkej, že už to neumíš Αť se zas cítím takhle maličkej A jak ti srdce pro mě bije Ještě mi aspoň chvilku zpívej Ať můžu sladce ztrácet vědomí A utopit svůj rozum ve vlnkách Té hloupoučké melodie Tak jen zpívej Kdo ví co bude za tři vteřiny Někdo nás vyfotí i přes panel A zbudou jen dva stíny na zdi Když zpíváš, je mi jak dávno V bezpečí babiččiny peřiny A nemám strach jen o to jediný Ze už bude konec prázdnin Ještě mi zpívej A já to vážně nikde nepovím Ze ti to no trošku ujelo Prostě ses netrefila Muzika není pro každého Jen pro ty co maj uši hladový A mně už v uchu hrozně kručelo A tys mi ho tak hezky nakrmila Prosím, prosím, ještě zpívej Ať zapomenu všechny rozumy Já vím že ti to nikdy nevrátím I když se tváříš hezky skromně Ještě zpívej A co na tom, že to neumíš Jiní to umí, ale co já s tím

Když nezpívají pro mě

51 Kamarádi Štístko a Poupěnka Jarda Mottl

$\mathbf{G} \ \mathbf{C} \ \mathbf{Dm} \ \mathbf{F} \ \mathbf{G} (\times 2)$

Ahoj, co děláš, všechno a nic,

nálada skvělá a k tomu hic.

rozdělíme se na polovic.

 \mathbf{G}

 ${\bf C}$ Zkrátka jeden za všechny

za jednoho a všichni

a nepolevíme,

dokud stojíme na nohou.

Vždycky jeden za všechny

a všichni za jednoho,

jen kamarád tě podrží,

když jiní nemohou.

Ať třeští mráz i déšť,

může i vítr vát,

to všechno dá se snést

a vytrvat.

 \mathbf{Am}

Můžeš i blátem lézt,

nechaj tě v koutě stát,

Dm

to všechno dá se snést,

když po tvém boku stojí kamarád.

 $G C Dm F G(\times 2)$

Hlavně zvesela, s chutí i bez. Co bylo včera, platí i dnes a co se stane ted a tady, to vědí jenom kamarádi.

Zkrátka jeden za všechny a všichni za jednoho a nepolevíme, dokud stojíme na nohou. Vždycky jeden za všechny a všichni za jednoho, jen kamarád tě podrží, když jiní nemohou. Ať třeští mráz i déšť, může i vítr vát, to všechno dá se snést a vvtrvat. Můžeš i blátem lézt, nechaj tě v koutě stát, to všechno dá se snést, když po tvém boku stojí kamarád.

Kde jsou Karel Plihal

Kapodastr 5

G C
Kde jsou, kdepak jsou
G Em D G D
naše velkolepý plány
G C
kde jsou, kdepak jsou
G Em D G D
na hřbitově zakopá-ny.

F C D
Sedíš tu tiše jako pěna
F C D
žijem svůj život, no jak se říká - do

ztracena,

kde jsou, kdepak jsou

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{G} & \mathbf{Em} & \mathbf{D} & \mathbf{G} & \mathbf{D} \\ \text{naše velkolepý} & \text{plány} \end{array}$

Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány, kde jsou, kdepak jsou písně nikdy už nedopsány.

Život byl prima a neměl chybu, teď je mi zima a nemám ani na Malibu, kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

Kdyby tady byla taková panenka

:C :Kdyby tady byla taková panenka, která C: by mě chtěla :

:F C :která by mě chtěla, syna vychovala, G7 C : přitom pannou byla :

||:Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti :||

lity by jsi mně musel kolíbku udělati, do dřeva netíti :

||:Kdybych já ti musel kolíbku udělati, do dřeva netíti :||

||:ty bys mně musela košiličku šíti bez jehel a nití :||

||:Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehel a nití :||

lity by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši il

||:Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši :||

||:lezli bysme spolu, spadli bysme dólů, byl by konec všemu :||

54 Kdybys byla vlaštovkou

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Kdybys byla vlaštovkou, měla křídla hbitá,

ptal bych se kdo sítě má,

do kterých se chytá.

HmKdybys měla peříčka

převzácného ptáka,

hledal bych tě píšťalkou,

 \mathbf{C} D na kterou se láká.

Já bych si tě odchytil, do té klece z proutí, abych ti moh' ze zlata kroužek navlíknouti.

Nestrachuj se, zlý není, kdo tě drží v dlani, změní ti jen příjmení a budeš jeho paní.

Nestrachuj se, zlý není, kdo tě drží v dlani, změní ti jen příjmení a budeš moje paní.

55 Košilka Jaromír Nohavica

DmAm E7 Am Svlíkni si košilku lásko mo-je

C G C E do rána bílého daleko je

Ddim $\mathbf{E7}$:do rána daleko k srdci kousek

DmAm E7 Am krásné je když lidi milu-jou se -

Včeras mi utekla teď jsi tady jako já žádný tě nepohladí na vodě voděnce tajou ledy co když jsme teď spolu naposledy: Svlíkni si košilku z porculánu krásnější než jsi ty nedostanu Ečervánky na nebi rudá krvi budeš má prvá a já tvůj prvý:

Krutá válka Spiritual kvintet

F Dm Gm Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý,

Am sníš,

A7 B Gm F B F hoří dál plamen války a ráno je blíž,

F Dmi Gm chci být stále s tebou, až trubka začne

Am znít,

A7 D Gm F lásko má, vem mě s sebou. Ne, to

B F nesmí být.

Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,

poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž, tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít, noc už svůj kabát svléká. Ne, to nesmí být.

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach, do mých dívej se očí, tam není strach, když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít, hlavu vzal do svých dlaní. Ne, to nesmí být.

Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,

každá chvíle je krátká a já nemám víc, já nemám nic než tebe, můj dech jenom tvůj zná,

nech mě jít vedle sebe. Pojď, lásko má.

Laciný víno Jaroslav Samson Lenk

Mimo 2 slok, nad kterými jsou akordy i uprostřed písně, jsou akordy ve slokách dle 1. sloky.

C Em Po noci krátké a po milování

Am D7 zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,

C G7 C
co bolí, to je to laciný víno
Po noci plné cigaret kouře
byls jako tajfun, a já jako bouře,
to bolí, to je to laciný víno.

E7 Teď jenom matně v hlavě mi svítá,

Am útržky z večera vytanou,

E7

tak jako stébla se tonoucí chytá,

Dm F G7 hledám tvou adresu napsanou.

Napsals ji sirkou vypálenou na krabičku cigaret zpola plnou k ránu, pilo se laciný víno.

C Em Am D7 G Večery fajnový u láhve litrový

C Em Am D7 G se milují namátkou, holky co málo ví.

 ${f E7}$ ${f Am}$ Když hlava potom bolí ráno

D7 G7 a spát se chce, je nedospáno,

C Em Am D7 Večery fajnový tak končívaj,

G7 to je to laciný víno.

Po noci krátké a po milování zbylo mi málo, jen hlava v dlaních, co bolí, to je to laciný víno. **E7** Teď jenom matně v hlavě mi svítá,

Am útržky z večera vytanou,

E7 tak jako stébla se tonoucí chytá,

Dm F G7 hledám tvou adresu napsanou.

Adresu někdo vynesl s košem, tak vidíš, holka, rázem je po všem, to bolí, to je to laciný víno.

Večery fajnový u láhve litrový se milují namátkou, holky co málo ví. Když hlava potom bolí ráno a spát se chce, je nedospáno, Večery fajnový tak končívaj, to je to laciný víno.

58 Little big horn Greenhorns

Am
Tam, kde leží Little Big Horn, je
indiánská zem,

 \mathbf{Dm}

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Am Dm kabáty jezdců, stíny dlouhejch

karabin,

 ${f Am}$ a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

 $\begin{tabular}{ll} \bf A \\ \begin{tabular}{ll} \begin{tabular}{ll} \bf A \\ \begin{tabular}{ll} \begin{tabular}{ll} \begin{tabular}{ll} \begin{tabular}{ll} \bf A \\ \begin{tabular}{ll} \begin$

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj

D kraj zná,

 \mathbf{E} proč Custer neposlouchá ta slova

Am

varovná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií

táhne generál Custer s sedmou kavalerií, marně mu stopař Bridger radí: Zpátky povel dej!,

Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej!

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem, kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

proč Čuster neposlouchá ta slova varovná.

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,

padají jezdci z koní, výstřely z karabin, límce modrejch kabátů barví krev červená,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem, kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,

v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,

cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál, tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Říkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem, kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

proč Custer neposlouchal ta slova varovná.

59 Lokomotiva

G D
Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
Em C
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě
napadlo
G D
jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla
hnát,
Em C
jestli nechceš se mnou tahat ze země

rezavej drát

G D Em C
Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
G D Em C
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
G D Em C
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
G D Em C
jsi prezident a já tvé Spojené státy

Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má

je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,

a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,

můžeme si takhle volat, když budeme chtít

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou, jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé Spojené státy

Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš,

nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,

naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,

já to každej večer spláchnu půlnočním expresem

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou, jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé Spojené státy Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,

ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,

a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,

stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu

I:Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou, jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé Spojené státy: (×3) Já a ty...

60 Marie

FABC

F A Je den, tak pojd' Marie ven,

budeme žít, házet šutry do oken.

F A Je dva necháme doma trucovat,

 ${f B}$ ${f C}$ když nechtějí, nemusí, nebudem se

vnucovat.

 \mathbf{F} \mathbf{A} Jémine. Všechno zlý jednou pomine,

tak Marie, co ti je? **F A B C**

Všemocné jsou loutkařovy prsty, ať jsou tenký nebo tlustý, občas přetrhají nit.

A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý. Pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.

Je to jed, mazat si kolem huby med a neslyšet, jak se ti bortí svět. Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádijé.

Marie, už zase máš tulení sklony, jako loni. Slyším kostelní zvony znít a to mě zabije a to mě zabije a to mě zabije, jistojistě. Já mám, Marii, rád,

B C C když má moje bytí spád.

Býti věčně na cestách

a k ránu spícím plícím život vdechovat.

F Nechtěj mě milovat, A nechtěj mě milovat,

B nechtěj mě milovat. C

F A Já mám, Marii, rád,

když má moje bytí spád.

F A Býti věčně na cestách

B C a k ránu spícím plícím život vdechovat.

F A B C

Copak nemůže být mezi ženou a mužem přátelství, kde není nikdo nic dlužen? Prostě jen prosté spříznění duší, aniž by kdokoli cokoli tušil.

Nanananána...

Já mám, Marii, rád, když má moje bytí spád. Býti věčně na cestách a k ránu spícím plícím život vdechovat. Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat. Já mám, Marii, rád, když má moje bytí spád. Býti věčně na cestách a k ránu spícím plícím život vdechovat.

FABCF

61 Marnivá sestřenice

Měla vlasy samou loknu jéjeje ráno přistoupila k oknu jéjeje vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela D7 G7 na nic víc nemyslela jé - jé - jé Nutno ještě podotknouti, jéjeje že si vlasy kulmou kroutí jéjeje, Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem, nýbrž jen tak nad plamenem, jéjéjé Jednou vlasy sežehla si, jéjeje tím pádem je konec krásy, jéjeje Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu, nemá vlasy samou loknu, jéjéjé O vlasy už nestará se jéjeje a diví se světa kráse jéjeje

Vidí plno jinejch věcí ||:a to zato stojí přeci :||

jéjéjé

Mařenka Jaromír Nohavica

 \mathbf{Hm} D Neplakej Mařenko počkej na mě chtěl jsem ti nabídnout svoje rámě ${f Em}$ čeká nás cesta trnovým houštím $\mathbf{F}^{\#}$ Hm já svoje Mařenky neopouštím Jdu jenom v košili ty v kabátku cestu jsme ztratili hned zpočátku blikají dvě hvězdy temnou nocí Pámbů nás zanechal bez pomoci Drž se mě za ruku v zimě této snadné a lehké nebude to kdo jiný líp to ví nežli my vyhnaní do tmy a do zimy Odlétli ptáci odplula loď ty kdo jsi bez viny kamenem hod pravda a láska ta pro nás není a kdo se ohlédne ten zkamení Já ženich a ty má nevěsta co nás to potkalo na cestách neptej se stejně ti nepoví za stromy dva vlci hladoví Dva vlci s jizvami na těle z oblohy svržení andělé nepoví mlčí mají hlad jediný na světě já tě mám rád Jediný na světě k tobě pravý udělám ohýnek z listů trávy až bude plápolat v stromových kůrkách já budu Křemílek ty Vochomůrka Vyšplhám větvdo koruny cestu nám osvětlí oko Luny přes rokle výmoly přes jámy půjdeme a milost nad námi přes rokle výmoly přes jámy $\mathbf{F}^{\#}$ půjdeme...

Hmi D D A Em G A Hm ná ná ná na - na-na-ná

63 Milenci v texaskách

C Am Chodili spolu z čisté lásky

F Am G7 a sedmnáct jim bylo let -

C Am a do té lásky bez nadsázky

F Am se vešel celý širý svět.

F Dm Em Ten svět v nich ale viděl pásky

F G7 a jak by mohl nevidět,

 ${f C}$ ${f Am}$ vždyť horovali pro texasky

F Ama sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů, ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů. Ať vám to je, či není milé, měla ho ráda, měl ji rád. Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je, či není milé, měla ho ráda, měl ji rád a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád. Tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati. Kéž dojedou až na konečnou, l:kéž na trati se neztratí: $|(\times 3)|$

64 Myši

C G C Já bych si koupil myši

C G C já bych si koupil myši

F C F C já bych si koupil tři prašivý myši

C G C já bych si koupil myši.

A co bych s těma myšima dělal

a co bych s těma myšima dělal

a co bych s těma myšima prašivejma myšima

a co bych s těma myšima dělal.

Já bych ty myši zabil

já bych ty myši zabil

já bych ty myši ty prašivý myši

já bych ty myši zabil.

A co bych s těma mrtvolkama dělal

a co bych s těma mrtvolkama dělal

a co bých s těma mrtvolkama prašivejma mrtvolkama

a co bych s těma mrtvolkama dělal.

Já bych ty mrtvolky stáhnul

já bych ty mrtvolky stáhnul

já bych ty mrtvolky ty prašivý mrtvolky

já bých ty mrtvolky stáhnul.

A co bych s těma kůžema dělal

a co bych s těma kůžema dělal

a co bych s těma kůžema prašivejma kůžema

a co bych s těma kůžema dělal.

Já bych ty kůže prodal

já bých ty kůže prodal

já bych ty kůže ty prašivý kůže

já bých ty kůže prodal.

A co bych s těma penězma dělal

a co bych s těma penězma dělal

a co bych s těma penězma prašivejma penězma

a co bych s těma penězma dělal.

Já bych si koupil myši

já bých si koupil myši

já bych si koupil tři prašivý myši

já bych si koupil myši.

65 **D** A Vždycky si přál, Na tý louce zelený bude popel, Na tý louce zelený, pasou se tam jeleni, \mathbf{Em} \mathbf{G} s kytarou, pase je tam mysliveček v kamizolce vodou ať plavou, zelený, zelený, jen žádný hotel, pase je tam mysliveček v kamizolce \mathbf{G} s křížkem nad hlavou zelený. Počkej na mě, má milá, zastřelím ti Až najdeš místo, jelena, aby se ti zalíbila kamizolka zelená, zelená, \mathbf{Em} aby se ti zalíbila kamizolka zelená. kde je ten pramen, Počkej na mě, mé srdce, zastřelím ti a kámen, co praská, aby se ti zalíbila myslivecká čepice, čepice, budeš mít jisto, aby se ti zalíbila myslivecká čepice. patří sem popel, Nad stádem koní 66 a každá láska, $f{D}$ Nad stádem koní \mathbf{G} No tak co, tak co, tak co $\mathbf{A} \quad \mathbf{Em} \ \mathbf{G}$ podkovy zvoní, zvoní, Nad stádem koní, \mathbf{A} $\mathbf{Em} \; \mathbf{G}$ Cerný vůz vlečou, podkovy zvoní, zvoní, \mathbf{Em} Em Gslzy tečou Cerný vůz vlečou, a já volám: slzy tečou \mathbf{Em} Tak neplač můj kamaráde, A já šeptám: D Α Náhoda je blbec, když krade, Vysyp ten popel kamaráde, $\mathbf{A} \mathbf{G}$ Je tuhý jak veka, do bílé vody, vo-dy, a řeka ho splaví, Vyhasnul kotel, \mathbf{Em} Máme ho rádi a náhoda je, \mathbf{G} A D

štěstí od podkovy: (×3)

No tak co, tak co, tak co

Nám se stalo něco překrásného

Lotrando a Zubejda Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

 ${f C}$ Nám se stalo něco překrásného,

nám se stalo něco divného,

G Em Am našla dívka kluka nešťastného,

F C zamilovala se do něho.

Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného, našla dívka kluka nešťastného zamilovala se do něho.

EC :Já jsem ten nešťastník,

Am já jsem ta slečna,

 \mathbf{G} je z toho najednou

F G C : láska neskutečná.

Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný. Mě se taky zdá, že je tu milo, přibrala jsem kilo za dva dny. Ptali se jí, proč si vyvolila právě toho muže za muže, řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.

Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného, našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

- I:Já jsem ten nešťastník, (jim se stalo něco překrásného)
- já jsem ta slečna, (jim se stalo něco divného)
- je z toho najednou (našla dívka kluka nešťastného)
- láska neskutečná. (zamilovala se do něho):||(×3)

Nezacházej Slunce

G Am
Nezacházej slunce, nezacházej ještě,
D C D
já mám potěšení na dalekej cestě,
G Hm Em G Am
já mám potěšení - na dalekej
D G

ce - stě.

Já mám potěšení mezi hory doly, ||:žádnej neuvěří, co je mezi námi:||
Mezi náma dvouma láska nejstálejší, ||:a ta musí trvat do smrti nejdelší:||
Trvej lásko trvej, nepřestávej trvat, ||:až budou skřivánci o půlnoci zpívat:||
Skřivánci zpívali, můj milý nepřišel, ||:on asi zapoměl nebo za jinou šel:||
Nezapoměl na mě, rodiče mu brání, ||:škoda naší lásky, škoda milování:||

69 Niagara Eduard Ingriš

Na břehu Niagary, stojí tulák starý,

D
na svou první lásku vzpomíná.

A7
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,

D
až jim půlnoc spadla do klína.

A7
Teskně hučí Niagara,

D
teskně hučí do noci,

E D7 G
Ekomu vášeň v srdci hárá,

D A7 D E
tomu není pomoci :

D A7
Střemhlav do propasti padá proud,
D
na něm vidím tebe děvče plout,
D7
:škoda že ten přelud
G D A7 D :
krásný nelze obejmout:

Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí, i ten nejkrásnější jara květ i ten kvítek jara vzala Niagára ta jej nenavrátí nikdy zpět.

Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci, l:komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci :

70 Píseň pro Kristýnku Waldemar Matuška

Stejně voní žluté květy šafránu, jako tvoje vlasy, Kristýnko, Am7stejnou chuť má vítr, co je po ránu, jako tvoje jméno, Kristýnko, stejnou barvu, jako mívá oliva mají tvoje oči, Kristýnko, stejně jako nouze mě to bolívá, když ty nejsi se mnou, Kristýnko. Stejnou písní, jakou tlukou slavíci, tluče tvoje srdce, Kristýnko, tobě samo nebe slétlo do lící, jak jsi krásná, moje Kristýnko. Jak je hladké portugalské hedvábí, hladší je tvá paže, Kristýnko, žádná jiná na světě mně nevábí, já chci jenom tebe, Kristýnko. Tolik jasu žádná hvězda nemívá, kolik je ho v tobě, Kristýnko, tobě snad i v noci světla přebývá,

věnuj mi ho trochu, Kristýnko.

Hezčí nežli karafiát v zahradě,

hezčí je tvůj úsměv, Kristýnko,

mám tě rád a ostatní je nasnadě,

chci být navždy s tebou, Kristýnko.:

71 Pocity Tomáš Klus

G D Em C

G D
Z posledních pocitů
Em C
poskládám ještě jednu úžasnou chvíli.
G D
Je to tím, že jsi tu.
Em C
Možná tím, že kdysi jsme byli,
G D
ty a já, my dva, dvě nahý těla,
Em C
tak neříkej, že jinak jsi to chtěla.
G D Em C

Tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic. Stala ses' do noci, z ničeho nic, moje platonická láska.

Unaven bezmocí, usínám vedle tebe, něco ve mně praská.

A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se, to nic není.

Pohled a okouzlení a prázdný náměstí na znamení.

G D
Jenže ty neslyšíš, jenže
Em C
ty neposloucháš.
G D Em
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš
C
vidět.
G D Em
A druheim závidíš a v očích kapky

A druhejm závidíš a v očích kapky
C
slaný vody.

Zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do

svobody.

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.

A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla. Říkej si o mně, co chceš. Já jsem byl

odjakživa blázen.

Nevím, co nechápeš, ale vrať se na zem.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš. Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.

A druhejm závidíš a v očích kapky slaný vody.

Zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.

Z posledních pocitů poskládám ještě jednu úžasnou chvíli. Je to tím, že jsi tu. Možná tím, že kdysi jsme byli, ty a já, my dva, dvě nahý těla, tak neříkej, že jinak jsi to chtěla. Tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.

72 Pod našima okny teče vodička

G C D G
Pod našima okny teče vodička,

D G
napoj mně má milá, mého koníčka.

E C D

Já ho nenapojím, já se koně bojím,

G C D G

já se koně bojím, že jsem maličká:

Můj koníček vraný, ten nic nedělá,
jenom, když mu řekneš, že jsi má milá,

jenom, když mu řekneš, že jsi má milá,

lon jen hlavu sehne, ani se ti nehne,
ani se ti nehne, holka rozmilá. :

Pod našima okny roste oliva,
pověz mně má milá, kdo k vám chodívá,

k nám žádný nechodí, k nám se každý
bojí,
k nám se každý bojí, že jsem chudobná. :

Pod našima okny roste růže květe
pověz mně má milá, proč tě mrzí svět

Pod našima okny roste růže květe pověz mně má milá, proč tě mrzí svět li:mně svět nic nemrzí, ale srdce bolí, ale srdce bolí, plakala bych hned:

73 Popelky Karel Černoch

f C f F Kolik je v řádku not

 ${f Dm}$ a kolik nad linkou být smí,

 ${f C}$ kolik je dětskejch úst

 ${\bf Dm}$ co zamkneš pralinkou, kdož ví

C F Dm G a řekni táto, ale vážně, byla Popelka?

Proč si dívky rády hrajou na velký?

A pak pláčou jako malý Popelky?

F G C Popel krásy, hrášek touhy není lék,

F G C Přitom schází jeden pouhý oříšek.

F G C

Kolik je písku na poušti a kolik pouští vede cest,

když éro zemi opouští co všechno sebou musí nést,

může se táto malý změnit ve velký, a řekni táto jsou dnes ještě Popelky?

Je to krásný hrát si věčně s otázkou, Je krásný běžet dál I za láskou, Věčně ptát se, běžet světem, řeknu vám, Proto fandím dětem a všem Popelkám.

74 Povídej Petr Novák

C C C Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,

Jestli když večer jdeš spát ti polibek dá

Em F C tak jako já, to už je dávno, tak povídej,

G C hej povídej

Povídej nechal tě být, vždyť měl tě tak rád

Nebos ho nechala jít, když šel s jinou spát tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej povídej

Em C D Povídej, jestli se ti po mě stýská

 \mathbf{F} \mathbf{C} když jdeš večer spát

C D Jestli když večer se blíská

F C G nepřestala ses bát

Povídej, ne já se nevrátím, jdi domů spát Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát jak jsem dal dřív, to už je dávno tak povídej, hej povídej

Em F C povídej, povídej.

75 Pražce Pavel Dobeš

C Házím tornu na svá záda,

 $\mathbf{G7}$

feldflašku a sumky,

navštívím dnes kamaráda

z železniční průmky,

C vždyť je jaro, zapni si kšandy,

pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Vystupuji z vlaku kterej mizí v dálce, stojím v České Třebové a všude kolem pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj! Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce, posadil mě na lavici z dubového pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Provedl mě domem, nikde kousek zdiva, všude samej pražec, jen Máňa byla živá,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Plakáty nás informují: "Přijď pracovat k dráze, pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze",

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj! "Jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš, upečeš i krávu na železničních pražcích"

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj! "Naučíš se skákat, tak jak to umí vrabec, když na nohu si pustíš železniční pražec", vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj! Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce, posílá mu na vojnu železniční pražce,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj! A když děti zlobí, tak hned je doma mazec, Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj! Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou, pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou,

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj! Pamatuji pouze ještě operační sál, pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal, a bylo jaro, zapni si kšandy, lítaly vlaštovky a zelenal se háj!

76 Princezno moje ušmudlaná

D D D A7

A7 D G D G A

Princezno moje ušmudlaná není to mojí

D vinou,

A D Hm D Em ze jsem tě zahlíd dnešního rána a už

A nechci jinou.

A7 D G D G Až budu ženatý až budeš vdaná, v

A D mém srdci bude tvůj hrad.

A D Hm D Em Princezno moje ušmudlaná já tě mám

A D: já tě mám rád:

Princezno moje nitěnková, na chvíli nech toho praní.

Já tě tu žádám znovu a znova staň se mou paní

Nedělej drahoty pro krista pána, honem pojď za mně se vdát

||:Princezno moje ušmudlaná já tě mám já tě mám rád:

77 Ráda se miluje

Hm A D Ráda se miluje, ráda jí,

G F[#]m Hm ráda si jenom tak zpívá,

vrabci se na plotě hádají,

 \mathbf{G} $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ $\mathbf{H}\mathbf{m}$ kolik že času jí zbývá.

 ${\bf G}$ ${\bf D}$ ${\bf G}$ Než vítr dostrká k útesu tu její legrační ${\bf D}$ ${\bf F}^{\#}$ bá-rku

 ${f Hm}$ a Pámbu si ve svým notesu udělá jen

Hm další čárku.

Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá, vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,

že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá, vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,

sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá, vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

78 Rovnou, tady rovnou Greenhorns

DTak už jsem ti teda fouk,

G D D7 prsten si dej za klobouk,

G A D Hm nechci tě znát a neměl jsem tě rád,

D A7 D to ti říkám rovnou.

Rovnou, jó, tady rovnou, rovnou, jó, tady rovnou, prostě tě pic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou.

Z Kentuky do Tennessee, přes hory a přes lesy, z potoků vodou, já smejvám stopu svou, to ti říkám rovnou.

Rovnou, jó, tady rovnou, rovnou, jó, tady rovnou, prostě tě pic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou.

Tak už jsem ti teda fouk, prsten si dej za klobouk, nechci tě znát a neměl jsem tě rád, to ti říkám rovnou.

|:Rovnou, jó, tady rovnou, rovnou, jó, tady rovnou, prostě tě pic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou. :||

79 Růže z Texasu Waldemar Matuška

C C7 F
Jedu Vám večer stezkou dát koňům v
C
řece pít

v tom potkám holku hezkou až jsem vám \mathbf{G} z koně slít.

C C7 F
Má kytku žlutejch květů snad růží co já
C vím?

 \mathbf{Am}

Znám plno hezkejch ženskejch k světu ale **Dm G7 C** tahle hraje prim.

FKdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže

G7
nerostou.

Ať máš kolťák nízko u pasu ať jsi F C třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád $\mathbf{G7}$ \mathbf{C}

mít už rád.

Řekla že tu žije v ranči je sama s tátou svým

a hrozně ráda tančí teď zrovna nemá s kým.

Tak já se klidně nabíd že půjdu s ní a rád a že se dám i zabít když si to bude přát.

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

Ať máš kolťák nízko u pasu ať jsi třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl

a dole teklo Rio Grande po něm měsíc plul.

Když si to tak v hlavě srovnám co víc jsem si moh přát

ona byla milá štíhlá, milá rovná zkrátka akorát.

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

Ať máš kolťák nízko u pasu ať jsi třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít

a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou

tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou

Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,

dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

Ať máš kolťák nízko u pasu ať jsi třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

80 Sáro

Am Em F C
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
F C F G
že tři andělé k nám přišli na oběd.
Am Em F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
F C F
mi chybí abych Tvojí duši mohl
G
rozumět?

Sbor kajícných mnichů jde krajinou v tichu,

a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.

A z prohraných válek se vojska domů vrací,

však zbraně stále burácí, a bitva zuří v nich.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé Boží k nám přišli na oběd. Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo, mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

Vévoda v zámku čeká na balkóně, až přivedou mu koně, a pak mává na pozdrav.

A srdcová dáma má v každé ruce růže, Tak snadno pohřbít může, sto urozených hlav.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé Boží k nám přišli na oběd. Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo, mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

Královnin šašek s pusou od povidel, sbírá zbytky jídel, a myslí na útěk. A v podzemí skrytí slepí alchymisté, už objevili jistě, proti povinnosti lék.

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé k nám přišli na oběd. Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo, Ti chybí abys mojí duši mohla rozumět?

Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit, o tajemstvích noci, ve tvých zahradách. A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce, teď hraju o tvé srdce, a chci mít Tě nadosah.

Am Em F C
Sáro, Sáro, pomalu a líně,

F C F
s hlavou na Tvém klíně chci se

G
probouzet.

F C F C
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno,
F C F G
a v poledne už možná bude jiný svět.

F C F C
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!

F Dm Cmaj
Andělé k nám přišli na oběd.

81 Sbohem lásko Waldemar Matuška

Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,

C C7 F
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak
Fm
říct,

C G7 když na řasách slzu má velkou jako

C F C hrách.

C7 F Dm Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě Em Am jít, bude klid,

Dm G7 C žádnej pláč už nespraví ty mý nohy C7 toulavý,

 \mathbf{F} \mathbf{Dm} \mathbf{Em} já tě vážně měl moc rád, co ti víc

Am můžu dát,

dům dál.

A tak šel čas, a já se toulám dál, v kolika údolích jsem takhle stál, hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč, bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

- Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
- žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,
- já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
- nejsem žádnej ideál, nech mě jít zas o dům dál.

Recitativ:

Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

- Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
- žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,
- já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát.
- nejsem žádnej ideál, nech mě jít zas o dům dál.

82 Sedmikráska Jan Nedvěd

Hm

V řece plavou bílý lístky

sedmikrásky někdo blízký

druhému se ptá zda na něj

F#7 Hm Hm myslí, vzpomíná, má - nemá rád Smutně plavou květy vodou rozum pláče nad náhodou nemá nemá řeko němá pospíchej ať nebolí to tak

H7

Chvíli si myslíš že svět ztratil tvar

prostor se zúžil na má dáti - dal

jak mokrá sirka připadáš si zbytečná

 $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{7}$ \mathbf{Hm} jak zapálený trsy trav

Uschla kytka na kamenech vezmi ji a v knížce nech ji pro vzpomínku u básniček ze kterých ti po večerech čet

Chvíli si myslíš že svět ztratil tvar prostor se zúžil na má dáti - dal jak zapálený trsy trav jak mokrá sirka připadáš si zbytečná

V řece plavou bílý lístky sedmikrásky někdo blízký druhému se ptal zda na něj myslí, vzpomíná, má - nemá rád. 83 Slib Roman Horký

Am Em Am Em D D4 D $(\times 2)$

 \mathbf{Em}

Den šel už spát za horu vzdálenou

a léto voní nad trávou spálenou

Em a štětce vánků z nití červánků

Edim **H4 H** snad namalují tvoji tvář.

Sevřel jsem dlaň a vešel do polí, kráčel tou cestou, kde bolest přebolí, kde slvším znova tvá tichá slova: "Prosím, budeš mě mít až do smrti rád."

 \mathbf{Em} Slibuju, věř mi, můj svědek je Bůh,

Em Dto přísahám s čistou tvá - ří.

 \mathbf{Em} Slibuju, věř mi, jsi zem a já pluh,

Am Em ať nad tebou slunce září.

Am Em D D4 D

Am Em Am Em D D4 D

Kdy spálí žár zlou knihu osudů? Není tak vzácná jak křídla holubů, shodila masku, zradila lásku v den, kdy mně tvůj táta psaní dal...

Lán obilí hladil mě na rukou a slzy z mraků byly mou zárukou, že ještě jednou tvá ústa řeknou: "Prosím, budeš mě mít až do smrti rád."

Slibuju, věř mi, můj svědek je Bůh, to přísahám s čistou tváří.

Slibuju, věř mi, jsi zem a já pluh,

Am Em ať nad tebou slunce září.

Am Em

Am Em \mathbf{D} ať nad tebou, slunce září.

Am Em D

84 Slunce za hory

D A Slunce za hory zmizelo v dáli,
D utichli ptáci, usíná háj.
Sedíme spolu šero nás halí,
D písničko zazni a hudbo hraj.

D A :Vlevo a vpravo se kolíbáme,

Vlevo a vpravo se kolíbem. :

Slunce za hory zmizelo v dáli, utichli ptáci, usíná háj. Sedíme spolu šero nás halí, písničko zazni a hudbo hraj.

Dopředu nazad se kolíbáme, dopředu nazad se kolíbem. :

Slunce za hory zmizelo v dáli, utichli ptáci, usíná háj. Sedíme spolu šero nás halí, písničko zazni a hudbo hraj.

":Nahoru dolů se kolíbáme, nahoru dolů se kolíbem. :

Slunce za hory zmizelo v dáli, utichli ptáci, usíná háj. Sedíme spolu šero nás halí, písničko zazni a hudbo hraj.

||:Kolem dokola se kolíbáme, kolem dokola se kolíbem. :||

85 Studánka

C Když poprvé k čertově G studánce

Napít vody jsem šel

G C V malovaném

Džbánku u studánky

Kukačku jsem slyšel

G Volala

C Holalatydyja

G Holala kuku

G Holalatydyja

C Holala kuku

C Holalatydyja

G Holala kuku

G Holalatydyja

C Kukuku

86 Široký hluboký

 ${\bf G}$ ${\bf D}$ ${\bf G}$ ${\bf C}$ ${\bf G}$ Široký, hluboký, ty vltavský tůně, \mathbf{G} **G** C D měl jsem já panenku, měl jsem já **G** panenku,

Em teď mi srdce stůně :

Měl jsem já panenku, měl jsem ji dvě léta, lited mi ji odvedli, ted mi ji odvedli. po lásce je veta :

Co jsem se nachodil, co našlapal bláta Přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal

Má panenko zlatá. :

Co jsem se nachodil, našlapal kamení Přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal

Moje potěšení. :

7 Tak abyste to věděla Kdyby tisíc klarinetů Jiří Suchý

Gm D7 Gm D7 Gm Cm

Gm Cm Marně si hlavu lámu

D7 Gm proč muži většinou

Gm Cm neradi vidí dámu

A7 D7 chladnou a nečinnou

Cm D7 Nedávno přišel ke mně

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Cm} & \mathbf{A7} & \mathbf{D7} \\ \text{sladkej a mile - j} & \text{byl} \end{array}$

Gm A7 A doopravdy jemně

D7 G Jemně mě oslovil

G Vy byste porád seděla

D7 a nevydala hlásku

 ${f D7} \ {f A} \ {f to} \ \ {f se} \ {f p \check{r}ece} \ {f ned\check{e}l \acute{a}}$

D7 G a já vás varuju

G7 C Tak abyste to věděla

 $\operatorname{Es7}$ tak já vám vyznám lásku

 \mathbf{G} $\mathbf{F}^{\#}$ **7** \mathbf{F} **7** \mathbf{E} **7** \mathbf{A} **7** Tak ab-y st - e to věděla

 ${f D7} {f Gm} \ {f tak\ já} \ {f vás\ miluju}$

D7 Gm D7

Já nemám ráda muže kteří se vnucujou Za prachy oni u žen si štěstí kupujou To nejsou muži pro mne mě nejspíš získá si ten který přijde skromně a tiše prohlásí Vy byste porád seděla a nevydala hlásku A to se přece nedělá a já vás varuju Tak abyste to věděla tak já vám vyznám lásku Tak aby ste to věděla tak já vás miluju

Ten který přišel včera do naší ulice Za večerního šera Byl hezkej velice oči mu něžně planou Jak se tak plaše ptá a když mu řeknu ano Tak tiše zašeptá

Vy byste porád seděla a nevydala hlásku A to se přece nedělá a já vás varuju Tak abyste to věděla tak já vám vyznám lásku Tak aby ste to věděla

 ${f D7}$ tak já-á-á-á-á vá-ás mí-íluju

D7 G á dá dá já jaš ta dá

88Ten vítr to ví Blowing in the wind Bob Dylan, překlad Ivo Fischer

C F G
jdou trávou a ůbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
já na všech chci s vámi stát.
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou nám třísnili šat.

F G C Am
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou. Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou. Bůh ví, co růží jež dál mohli kvést spí v hlíně těch práchnivých blat.

To ví snad jen déšť a vítr kolem nás, ten vítr co právě začal vát.

Dejte mi stéblo a já budu rád i stéblo je záchranný pás. Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás: proč jen se účel tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát?

To ví snad jen déšť a vítr kolem nás, ten vítr co právě začal vát.

89 Toulavá

Kapodastr 1

On toužil, kroužil, bylo to tak

Tu holubici pouštím do oblak

G C Přes matný stěny já vidím dál

Em D Maluju to jako by jsme byli pár.

 \mathbf{G} A Ty víš, že sníš

G Po kousku mojí duše jako šíp vystřelím

C G D kuše

Em C G D Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak

Em C G

Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty

D a já

Em C GTo Ti přísahám, budem tam jen sami

D dva.

On toužil, kroužil, bylo to tak Tu holubici pouštím do oblak Přes matný stěny já vidím dál Maluju to jako by jsme byli pár

On toužil, kroužil, bylo to tak Tu holubici pouštím do oblak Přes matný stěny já vidím dál

Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát Přece samotnou Tě tady nikdy nenechám Je to bezprostřední vášeň, chci Tě mít

Když mám nad hlavou píseň toulavou Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já

To Ti přísahám, budem tam jen sami dva

∥:On toužil, kroužil, bylo to tak Tu holubici pouštím do oblak Přes matný stěny já vidím dál Maluju to jako by jsme byli pár :∥(×4)

90 Toulavej Vojtech Kiďák Tomáško

Am G Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z Am E těch, co rozuměj,

Am G F ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj

Toulavej.

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej,

tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

F G
Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s
C
klukama stát,

F a půdě celta se prachem stydí a starý

songy jsem

G Am zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno. často bejvám doma zlej,

malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.

Každej měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej,

je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,

na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem

zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem,

známí kluci ruku stisknou a řeknou vítej Toulavej.

Budou hvězdy, jako tenkrát, až mě v očích zabolej,

celou noc jim bude zpívat jeden blázen Toulavej. Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát

vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy

si vzpomenu rád, vzpomenu rád

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,

ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

91 Tramp Jaromír Nohavica

C G F
Poněvadž nemám kanady a neznám písně
C z FAM
F C G C G
hó hó hó a neznám písně z FAM
C G F
vyloučili mě z osady že prý jsem houby
C tramp
F C G C
hó hó hó že prý jsem houby tramp
Napsali si do cancáku jen ať to každý ví hó hó hó jen ať to každý ví vyloučený z řad čundráků ten frajer

libový hó hó hó ten frajer libový A já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, já mám rád jazz, rock, chodím po světě bez nože, to prý se nemóže, C C7 \mathbf{G} to prý jsem cvok já jsem nikdy neplul na šífu a všem D7šerifům **G** jsem říkal "Bane, pane" já jsem ostuda trempů, já když chlempu tak v autokempu

A povídal mi frajer Joe jen žádný legrácky hó hó hó jen žádný legrácky jinak chytneš na banjo čestný čundrácký hó hó hó a čestný čundrácký

A prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku hó hó hó až dám se do cajku a odříkám jim nazpamět akordy na vlajku hó hó hó akordy na Vlajku

A já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, já mám rád jazz, rock, chodím po světě bez nože, to prý se nemóže, to prý jsem cvok já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům

jsem říkal "Bane, pane" já jsem ostuda trempů, já když chlempu tak v autokempu

A tak teď chodím po světě a mám zaracha hó hó hó a mám zaracha

Na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha

hó hó hó a dávám si bacha

Dokuď se trampské úřady nepoučí z chyb hó hó hó a nepoučí z chyb zpívám si to svý nevadí a zase bude líp hó hó hó a zase bude líp

A já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,

já mám rád jazz, rock,

chodím po světě bez nože, to prý se nemóže,

to prý jsem cvok

já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům

jsem říkal "Bane, pane"

já jsem ostuda trempů, já když chlempu

tak v autokempu, v tempu

92 Třešně zrály

C G7 C Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,

E7 Am F G7 C sladký třešně zrály a teplej vítr vál.

A já k horám v dáli, Modrejm horám v

dáli,

sluncem, který pá - lí, tou dobou stádo \mathbf{C} hnal.

C G7 Am Dm7 G7 C Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,

E7 Am Am7 G7 C sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Tam jak je ta skála, ta velká bílá skála, tak tam vám holka stála a bourák opodál. A moc se na mne smála, zdálky už se smála

i zblízka se pak smála a já se taky smál.

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,

dlouho mě má ráda, abych prej si jí vzal. Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,

jen abych jí měl rád a žil s ní jako král.

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Pokud je mi známo, já řek jenom: "Dámo, milá hezká dámo, zač bych potom stál. Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracey, svoji malou Gracey a tý jsem srdce dal."

Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Jó u tý skály, dál třešně zrály, k Modrejm horám v dáli, teplej vítr vál. A já od tý skály, od tý bílý skály, sluncem který pálí, zas hnal svý stádo dál.

Jó třešně zrály, u tý bílý skály, sluncem, který pálí, jsem hnál svý stádo dál

93 Tuhle rundu platím já

C F C
Já u maríny sloužil
C F C
a po mořích se ploužil
C Em Dm C
a každej všivej oce - án

pro mě v louži zoužil.

EF C G7 C: Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já. : My s lodí jménem Bella co do Šanghaje jela my rok a půl stáli v Liverpoolu nalitý jak děla.

| ||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já.:||
A jedna malá treska
moc milá a moc hezká
ta s kytkou v tlamě čeká na mě
možná ještě dneska.

| ||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já.:||
Pět let jsem pár svejch oudů
myl jenom v Golfským proudu
snil o slečně než konečně
jsem stoup na rodnou hroudu.

| ||:Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já.:||
Já nemám jiný přání
než nechat vandrování
mít hospodu a pro vodu
už nikdy nebejt k mání.

Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já. Jó, hó, hó, tuhle rundu táhneš sám.

94 Tulácký ráno

Dm
Posvátný je mi každý ráno,
Am
bm
když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou **Am** a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dm
Tulácký ráno na kemp se snáší,
B C F
za chvíli půjdem toulat se dál
Dm
a vodou z říčky oheň se zháší,
B C Dm
tak zase půjdem toulat se dál.

Posvátný je můj každý večer, když oči k ohni vždy vrací se zpět, tam mnohý z pánů měl by se kouknout a hned by věděl, jakej chcem svět.

Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál.

Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu zná, bobříků sílu a odvahu touhy, kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

"Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál.:

95 Údolí krásných žab

D Kam se všichni těší, kdo to ví? A D I já to vím i ty to znáš.

Tam, kde čeká tábor stanový, A7 D ten přítel náš, ten přítel náš.

D D7 G
Tam v dálce u starého mlýna
D
teče řeka líná,
A7 D
v měkké trávě záda nebolí.
D7 G
Tam hukot jezu i zpěv žabí
D
láká nás a vábí,
A7 D
tam je naše krásné údolí.

Pionýři tábor postaví, s tím jak v něm žít si poradí. Ožije i náhon bublavý, o šťastný smích a o mládí.

Tam v dálce u starého mlýna

teče řeka líná,
v měkké trávě záda nebolí.
Tam hukot jezu i zpěv žabí
láká nás a vábí,
tam je naše krásné údolí.
Přídou chvíle her a soutěží,
kdo první byl, kdo poslední,
o to přece tolik neběží,
chcem šťěstně žít, těch dvacet dní.

Tam v dálce u starého mlýna teče řeka líná, v měkké trávě záda nebolí. Tam hukot jezu i zpěv žabí láká nás a vábí. tam je naše krásné údolí.

Variace na renesanční téma

$\mathbf{Am} \ \mathbf{F} \ \mathbf{G} \ \mathbf{Am} \ (\times 6)$

Am7 Am6 Am Am7 Am6

Am F G Láska je jako večernice plující černou

oblohou,

zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě

Am všechny svíce!

Am Am opevněte svoje těla, vy, kterým

Am srdce zkameněla.

CGAmFDD

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6

Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,

námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,

láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,

které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.:

CGAmFDD

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6

Láska je jako večernice plující černou oblohou!

||:Náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou!:||

CGAmFDD

Dm Em7 Am Am7 Am6 Am

Am7 Am6 Am

97 Včelín Čechomor

:Am G Am G :Sousedovic Věra má jako žádná jiná

Am G Am Em Viděl jsem ji včera máchat dole u

Am i včelína :

Am

Dole dole dole dole

 \mathbf{C}

Dole dole dole

 \mathbf{G}

Hej dole dole dole

Am:

Dole u včelína

||:Líčka jako růže máš, já tě musím dostat Nic ti nepomůže spát - skočím třeba do sna:||

Dole dole dole dole

Dole dole dole

Hej dole dole dole

Dole u včelína:

I:Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje

Když se na mě podívá, dám jí co si přeje:

:Dole dole dole dole

Dole dole dole

Hej dole dole dole

Dole u včelína:

||:Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali:||

Dole dole dole dole

Dole dole dole

Hej dole dole dole

Dole u včelína: $(\times 4)$

98

Větře větříčku

S čerty nejsou žerty Zdeněk Švěrák, Jaroslav Uhlíř

 \mathbf{G} $\mathbf{Am} \; \mathbf{F}$ Větře, větříčku, běžíš po poli,

Epofoukej mi mou hlavičku,

pofoukej mi mou hlavičku ať ne-bo-lí - : Petře, Petříčku chlapče rozmilý, my bychom se k sobě tolik, my bychom se k sobě tolik hodili : Voda voděnka hladí oblázky, litakové je pohlazení, takové je pohlazení od lásky:

Vím jedno oudolí 99 Princezna ze mlejna

Vím jedno návrší zámek nádhernej z nejhezčích pohádek ho znám stavěnej z křišťálu

sahá k nebi pomálu

povětří přijde k duhu princeznám.: Bílý je lilium bílej krásnej sen bílý je pravý hedvábí idu cestou necestou za svou bílou nevěstou jiná mě na tom světě nevábí.: Vím jedno oudolí vím já pěknej mlejn dobře to v tomhle mlejně znám bydlí tam panenka voči má jak pomněnka jinou už na tom světě nehledám.: Vím jedno oudolí vím já pěknej mlejn míří sem cesta s přívozem lijde cesta necesta tady je má nevěsta nerovná se jí žádná z princezen.: Vím jedno oudolí vím já pěknej mlejn vedle nej rybník s rákosím ta dívčí co ji znám je má bíla princezna tu si já vod pantáty vyprosím.:

100 Voda voděnka

S čerty nejsou žerty Zdeněk Švěrák, Jaroslav Uhlíř

C G Am F C G Voda, voděnka, hladí oblázky, litakové je pohlazení,

F Fm C G C : takové je pohlazení od lásky : Kdo se té vody jednou napije, ten své srdce neuhlídá, ten své srdce neuhlídá, ztratí je : Větře, větříčku, běžíš po poli, pofoukej mi mou hlavičku. pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí : Když se dvě srdce šťastně potkají, na voděnce chladné ledy, na voděnce chladné ledy pukají : Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý, co bychom se o samotě, co bychom se o samotě trápili :

Zabili, zabili Balada pro banditu

 \mathbf{Em} Zabili, zabili chlapa z Koločavy, \mathbf{Em} řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

Bylo tu, není tu, havrani na plotu, bylo víno v sudě, teď tam voda bude, D \mathbf{G}

není, není tu.

Spatně ho zabili, špatně pochovali, vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

Bylo tu, není tu, havrani na plotu, bylo víno v sudě, teď tam voda bude, není, není tu.

Vítr ho roznesl po dalekém kraji, havrani pro něho po poli krákají.

Bylo tu, není tu, havrani na plotu, bylo víno v sudě, teď tam voda bude, není, není tu.

Kráká starý havran, krákat nepřestane, dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

102 Zatanči

 \mathbf{G} \mathbf{Am} \mathbf{Am} Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči, zatanči a vetkni nůž do mých zad, ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na

zemi skončí,

Am ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Zatanči, jako se okolo ohně tančí, zatanči jako na vodě loď, zatanči jako to slunce mezi pomeranči, zatanči, a pak ke mně pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má

polož dlaň nestoudně na moji hruď, obejmi, má milá, obejmi moje bedra, obejmi je pevně a mojí buď.

Zatanči, jako se okolo ohně tančí, zatanči jako na vodě loď, zatanči jako to slunce mezi pomeranči, zatanči, a pak ke mně pojď.

Nový den než začne, má milá, nežli začne, nový den než začne, nasyť můj hlad, zatanči, má milá, pro moje oči lačné, zatanči a já budu ti hrát.

Zatanči, jako se okolo ohně tančí, zatanči jako na vodě loď, zatanči jako to slunce mezi pomeranči, zatanči, a pak ke mně pojď :

103 Zatímco se koupeš Jaromír Nohavica

Hm Zatímco se koupeš, umýváš si záda, $\mathbf{A7}$ loupež ve mně se střádá, na největší Gdim \mathbf{Hm} dáváš vodě, jako se tak, Fdim já, já - zloděj. vezmu si tě Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu piju druhou kávu a kouřím třetí spartu a za velmi tenkou stěnou slyším, jak se mydlíš pěnou.

Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče, chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče, ${f Em}$

cigareta hasne, káva stydne, krev se pění, bylo by to krásné, kdyby srdce bylo

klidné, ale ono není.

Zatímco se koupeš, umýváš si záda, svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá, a až budeš stát na prahu, všechny peníze dal bych za odvahu.

Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče, chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče, cigareta hasne, káva stydne, krev se pění, bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není, hm-hm A7 D nebylo a není, hm-hm, zatímco \mathbf{D}

koupeš

104 Zpověď (Stará kotva) Jiří Wabi Ryvola

 \mathbf{C} \mathbf{E} \mathbf{F} \mathbf{F} \mathbf{M} ůj život podle lodních řádů běží.

C E Dm G7 Od svýho mládí Johny Whisky jsem. -

C E F Fm Na jménu mém už dávno nezáleží.

C Ďas vzal, odkud a z které vísky jsem.

Jsem stará rezem zasviněná kotva, zpuchřelé lano omotáno kol, jsem chlap jenž podepsat se umí sotva a denně ze mně táhne alkohol.

Po rodičích mých tážete se zkrátka, jsem dítě lásky otec Jižní Kříž, půlnoční tajfun to je moje matka, tak nalej Johny whisky, či snad spíš.

S Hornovým mysem říkáme si bratře, kdejaký přístav tam já ženu mám, tak Johny nalej, ňák mi vyschlo v patře a vůbec pane co se zpovídám.

Jsem stará rezem zasviněná kotva, zpuchřelý lano omotáno kol, jsem chlap jenž podepsat se umí sotva a denně ze mně táhne alkohol.

105 Zrcadla

Kapodastr 1

C Dm
V kalužích, po dešti umíněném,
G
zrcadlí se nebe a pouliční šeď
C Em F

Utonulá v moři anonymních tváří, **Am**s pocuchanou vírou, jak Magdaléna

Máří,

Č Dm Špičkou boty lehounce ten chmurný obraz G C C7 světa roztříštím.

C7 F G
Kdo zkouší stavět most mezi černou a
C
bílou,
C7 F G C

mezi ošklivostí slov a krásou labutí.

C7 F G
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a
C
vírou,

Em G narodil se v prázdném století.

Do větru jdou slova plná přání. Není vůbec snadné hledat stejnou řeč S večerem, když člověk cítí osamělost Nemusí hned s lahví hrát si na dospělost Spočítej si hvězdy a hned se najde cesta kudy dál

Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou,

mezi ošklivostí slov a krásou labutí. Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a vírou,

narodil se v prázdném století.

Na cestu nám ještě slunce svítí Proč si lámat hlavu se ztrátou iluzí Najdeme-li v sobě i pro druhé chvilku Neskončila ještě doba romantických snílků Znovu s moudrou hloupostí vracíme se zpátky do lesů ||:Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou,
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a vírou,
narodil se v prázdném století :||
Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou

106 Zrození hvězd

A A A E

A D Zrození hvězd čas vykřesá kvapem

F[#]m C[#]m a můžou mě vést, až vyryju drápem

 ${f D}$ ${f F}^{\#}{f m}$ staré medvědice do skály větrů

E4 E Tvůj obličej.

Kraj otěhotněl, jak prvnička v máji, tou padlou tmou a někde ve stáji se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.

D A březí klisna

má oči jako Ty a sedlo z něhy,

D možná se jí stýská,

 $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ \mathbf{E} možná je zraněná a možná je Ty,

 $\begin{array}{c} \mathbf{D} \\ \text{všechno možná}, \end{array}$

všechno možná bude lepší než dřív.

Let létavice mně do uší zpívá, píseň panice, co z tváře Ti slíbá tvůj vodopád slz a měsíční prach, co Ty víš.

Kraj indiánů mě úsvitem vítá a ranní déšť mou rytinu smývá, jsi vzdálená víc, co můžu Ti říct, můžu říct...

Jen to, že březí klisna má oči jako Ty a sedlo z něhy, možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je Ty, všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.

A březí klisna má oči jako Ty a sedlo z něhy, možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je Ty, všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.

107 Zvedni na pozdrav ruku

C G C
Toho rána, kdy kapky rosy

nebe, které jak šperk orla nosí,

až k zemi se poklonilo.

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{C} & \mathbf{G} & \mathbf{C} \\ \mathrm{Muž} \ \mathrm{a} \ \mathrm{ku\check{n}} \ \mathrm{spolu} \ \mathrm{pod} \ \mathrm{t\acute{m}} \ \mathrm{nebem} \end{array}$

Am G Dm G zvolna klesají po úbočí,

C G F Dm a vědí, že svět je jenom jeden,

 ${f C}$ ${f G}$ ${f Am}$ ${f D}$ že se pro všechny stejně točí,

že se pro všechny stejně točí.

Am Zvedni na pozdrav ruku,

F (když přítel přichází

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Am} & \mathbf{F} & \mathbf{C} \\ \mathrm{jsou} & \mathrm{v\check{e}ci}, \ \mathrm{kter\acute{e}} & \mathrm{nezvl\acute{a}dne\check{s}} \ \mathrm{s\acute{a}m}. \end{array}$

Am Em Všechen smutek a bolest

F C snáze přechází,

když víš, tam za horou přítele

Am D mám,

 $egin{array}{cccc} {\bf C} & {\bf G} & {\bf C} \\ {
m tam \ za} & {
m horou \ p ilde{r} itele \ m ilde{a}m}. \end{array}$

Tak muž a kůň setkali se s chlapcem, jemuž osud vše co měl, vzal, a možná na té křižovatce jejich stezky spojil Velký Duch sám, jejich stezky spojil Velký Duch sám.

||:Zvedni na pozdrav ruku, když přítel přichází, jsou věci, které nezvládneš sám. Všechen smutek a bolest snáze přechází, když víš, tam za horou přítele mám, tam za horou přítele mám. :||

Kdo je přítel, ten nenechá tě bez vody v poušti, bez nože v lese rád tě má i když dobře zná tě, až bude zle, vždycky najdete se, až bude zle, vždycky najdete se.

Zvedni na pozdrav ruku, když přítel přichází, jsou věci, které nezvládneš sám. Všechen smutek a bolest snáze přechází, když víš, tam za horou přítele mám, tam za horou přítele mám. Hmmm, za horou přítele mám.

108 Želva

DGDGDG

D G D G Ne moc snadno se želva po dně

D G D G

D G D G D G D velmi radno je plavat na dno za ní.

A Potom počkej, až se zeptá na to, co tě

v mozku lechtá.

D G D G D G D G Nic se neboj a vem si něco od ní.

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou, želví nervy od želvy schovám stranou. Jednu káď tam dám pro sebe, a pak aspoň pět pro tebe.

Víš, má drahá a zbytek je pod vanou.

 $egin{array}{cccc} \mathbf{D} & \mathbf{A} & \mathbf{G} & \mathbf{D} \\ \mathrm{Kdy}\mathbf{\check{z}} \ \mathrm{si} \ \mathrm{n\check{e}kdo} \ \mathrm{pozor} \ \mathrm{ned\acute{a}}, \end{array}$

jak se vlastně želva hledá,

 \mathbf{G} \mathbf{A} ona ho na něco nachytá,

Ne moc lehce se želva po dně honí, ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní, jeho úsměvse vytratí a to se mu nevyplatí.

Má se nebát želev a spousty vodní!

Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá, ona ho na něco nachytá, i když si to pozděj vyčítá.

109 Zafúkané

 $\| \mathbf{Am} \ \mathbf{A2} \ \mathbf{Am} \ \mathbf{A2} \| (\times 4)$

F F F F

Am A2 Am A2

AmA2AmA2Větr sněh zanésl zhor do polí,AmCGAmjáidu přes kopce, přes údolí,CGC

idu k tvej dědině zatúlanej,

F C cestičky sněhem sú

E Am F7maj Am E4sus zafúkané.

Am C G C Zafúkané, zafúkané

F C Dmi E kolem mňa všecko je zafúkané

Am C G C Zafúkané, zafúkané,

F C E Am kolem mňa všecko je zafúkané

Em D G H7

Em D G H7 Em

Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snáď enom pár kroků mi zostává, a budu u tvého okénka stát.

||:Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané.:||

Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy - sú zafúkané.

||:Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané.:||

Em D G H7

Em D G H7 Em $\|(\times 4)$

110 Avignon Znouzectnost

Kapodastr 2

 ${\bf G}$ Někdo má rád disco

G C D jinej má rád punk

G C D G někdo vzácný známky sbírá

G C G jinej koupí tank

G C G někdo má rád ženský

G C D jinej celibát

G C D G někdo duhu, jinej neóny

 $egin{array}{cccc} \mathbf{G} & \mathbf{C} & \mathbf{G} \\ \mathbf{a} & \mathrm{j\'{a}} \ \mathrm{jsem} \ \mathrm{tu} \ \mathrm{r\'{a}d} \end{array}$

C Am C Am Jsem tu rád, já jsem tu rád

C Am spoustou věcí si nejsem jistej

 $egin{array}{ccc} oldsymbol{D} & oldsymbol{D} \\ ext{ale touhle jedinou - snad} \end{array}$

G C D G že ať je to všechno jak chce

 $egin{array}{cccc} {f G} & {f C} & {f G} \\ {
m jsem~tu~s} & {
m v\'ami~r\'ad} \end{array}$

Někdo adrenalin jinej má rád klid někdo bere tvrdý drogy jinej chce jen pít a jako v půli končí v Avignonu most někdo padne před konečnou jinej řekne dost

Jsem tu rád, já jsem tu rád spoustou věcí si nejsem jistej ale touhle jedinou - snad že ať je to všechno jak chce jsem tu s vámi rád A tam kde jeden svítí zástup chce jen brát a místo těch, co brzo zhasnou zbude tma a chlad jen jiskry vzpomínek můžou trochu hřát zase jsme tu byli spolu

G C G G G G

111 Sing for me Divinity: Original Sin 2 **Boris Slavov**

Am C G D

Come to me, the night is dark

Come to me, the night is long

Sing for me, I'll sing along

Sing for me, Oh sing for me

Sway with me, we'll make them scream

Dance with me, we'll make them bleed

Sing for me, I'll sing along

Sing for me, Oh sing for

 \mathbf{Am}

Listen, do you hear it

Listen, do you feel it

Listen, I'm calling you

Cmaj7

Listen, you do know me

Cmaj7

swing around me Listen,

Listen, I'm calling you

 \mathbf{Am}

 \mathbf{D}

You hardly know (hardly know)

F

You hardly know

(hardly know)

 \mathbf{Am}

(hardly know) You hardly know

Dm

You hardly know

(hardly know)

F Dm Am

F Dm E

(Let's make them scream)

Listen, do you hear it Listen, do you feel it Listen, I'm calling you Listen, you do know me Listen, swing and roll me Listen, I'm calling you

Listen, do you hear it Listen, do you feel it Listen, I'm calling you Listen, you do know me Listen, swing and roll me **G6** I'm calling you Listen,

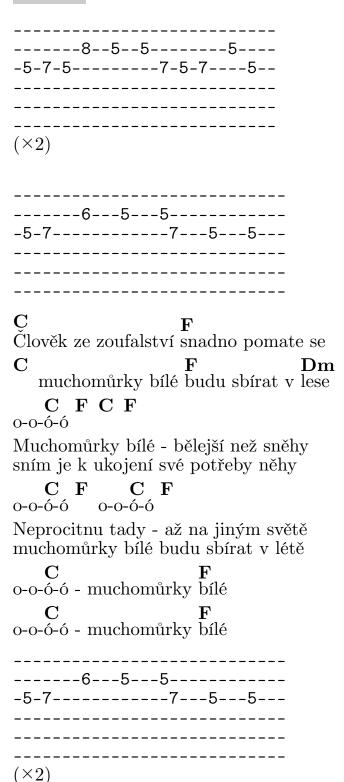
E A7 D Cmaj7 G6 D C6

E Cmaj7 G6 D A

(I'm calling you)

112 Muchomůrky bílé

Text: Egon Bondy, Hudba: Milan Hlavsa

113 Creep Radiohead

Kapodastr 2

 $\mathbf{E} \ \mathbf{G}^{\#} \ \mathbf{G}^{\#} \ \mathbf{A} \ \mathbf{A} \ \mathbf{Am} \ \mathbf{Am}$

 \mathbf{E}

When you were here before

 $G^{\#}$ $G^{\#}$

Couldn't look you in the eyes

A A

You're just like an angel

Am Am

Your skin makes me cry

C F

You float like a feather

 $\mathbf{G}^{\#}$ $\mathbf{G}^{\#}$

In a beautiful weather

 $\mathbf{A} \quad \mathbf{A}$

I wish I was special

Am Am

You're so fucking special

 \mathbf{E}

But I'm a creep

 $\mathbf{G}^{\#}$ $\mathbf{G}^{\#}$

I'm a weirdo

 $\mathbf{A} \quad \mathbf{A}$

What the hell am I doing here

 \mathbf{Am} \mathbf{Am}

I don't belong here

I don't care if it hurts

I wanna have control

I wanna perfect body

I want a perfect soul

I want you to notice

When I'm not around

You're so fucking special

I wish I was special...

But I'm a creep

I'm a weirdo

What the hell am I doing here

I don't belong here

E E G[#] G[#]
Oooh, she's running away oooh,

A A Am Am Am she's running, she run, run, run,

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{E} & \mathbf{G}^{\#} & \mathbf{A} & \mathbf{Am} \\ \mathrm{Ru-uu-un}, & \mathrm{run} \end{array}$

 $\mathbf{E} \ \mathbf{G}^{\#} \ \mathbf{A} \ \mathbf{Am}$

Ru-uu-un, run

Whatever makes you happy Whatever you want You're so fucking special Wish I was special...

But I'm a creep

I'm a weirdo

What the hell am I doing here

Am

I don't belong here

 \mathbf{E}

I don't belong here

114 No Cock Like Horse Cock Pepper Coyote

F C G Am

FCGG

C Am
My neighbors ask me why I'm limping
down the way

C Am And who that fellow was that came by

yesterday

F C I quickly turn my face before I start to

blush

 \mathbf{G}

Cause frankly there is nothing I can say I've always had a thing for pushing the extremes

And I've just got a thing you won't find in the magazines

This molded silicone has got me begging please

Give me more of what I really need

١ (

Cause there is no cock like horse cock

 \mathbf{Am}

Send your asshole into shock

יק

You need horse cock of course-cock

 \mathbf{G}

Grab the lube and slam the day away

My shaft is quivering, my balls are turning blue and

I think of drinking in a foot or even two My favorite stallion that I keep in my top drawer

Slip it in and out be dripping goo

As I take more cock, horse cock Shut the door and turn the lock Is your cock a horse cock? You will never hear me saying neigh Cause there is no cock like horse cock Rub my dick inside a sock Don't stop now, horse cock Stretch out my insides and make me bray

 \mathbf{F} \mathbf{C} My lovely horse cock, horse cock

G Am

G C Horse cock, horse cock

 \mathbf{G}

Cesta nikam Mé království Znouzectnost

Vysoký jsou vlny a studená je voda

G D G
a zuby žraloků jsou ostrý jako nůž

G C G
plachet jen půlka a plná je záplat

G D G
racek se chechtá - že může bejt hůř

G C G
na návnadu z fuseklí chytá kuchař myši

G D G
hodně dobrej gáblík nám dneska udělá

G C G
my držíme dietu - jiskry naděje v očích

G D G
kdy ze strážního koše plavčík zavolá:

C G
Ahoj ahoj - země na obzoru
A C D
ostrov pokladů bohatství a sláva
C G
ahoj ahoj - země na obzoru
A D G
nám na vlajce se směje smrtka zubatá
C D G
lala lala la

Vítr po nás hází kapky slaný vody kormidelník pouští ze svý dýmky dým dlouho máme v hlavách orgie a hody až kapitán ze řetězu nás na břeh vypustí on od mala má místo nohy koloběžku ze dřeva

jedno oko skleněný a ruku z plastiku jeho pobočník moc žvanil - co bylo dál říct netřeba zas všichni radši mlčí - jen žádnou paniku

Ahoj ahoj - země na obzoru ostrov pokladů bohatství a sláva ahoj ahoj - země na obzoru nám na vlajce se směje smrtka zubatá lala-lala-la Zbláznil se nám kompas a máme divný mapy moře hodilo nám flašku a z ní vypadly ven byly trochu vlhký a kus jich asi chyběl plavčík nám je luštil celou noc a den tak plujem pořád na západ pod bouřkovými mraky střelnej prach nám navlhnul a šavle žere rez ten ostrov jednou najdeme - i bez pořádný mapy možná jistě zítra - když nebude to dnes Ahoj ahoj - země na obzoru ostrov pokladů bohatství a sláva ahoj ahoj - země na obzoru nám na vlajce se směje smrtka zubatá

:A D G : :lá-lá smrtka zubatá: C D G

116 You Are My Sunshine Johnny Cash

Verse:	2.0
0-0h2-22-0-22-22	0-2-2h33-0h2 -2
22-0	
22-	22

Chorus:	2 2 0
0-0h2-22-0-2	0-2-2h33-0h2
2	
22-0	
22-	22

The other night dear, as I laid sleeping, I dreamed I held you in my arms. When I awoke dear, I was mistaken so I bowed my head and I cried.

You are my sunshine, my only sunshine. You make me happy when skies are gray. You'll never know dear, how much I love you. Please don't take my sunshine away.

I've always loved you, and made you happy and nothing else could come between. But now you've left me, to love another. You have shattered all of my dreams.

You are my sunshine, my only sunshine. You make me happy when skies are gray. You'll never know dear, how much I love you. Please don't take my sunshine away.

117 Jdem zpátky do lesů

Am7 D7 G D7 G
Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Am7 D7 G D7 G

koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,

Koukam na kopretinu, jak mnuje se s lebedou, $\mathbf{Am7} \qquad \mathbf{D7} \qquad \mathbf{G} \quad \mathbf{En}$

mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Am7 jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu? D7

 \mathbf{G} Z ráje, my vyhnaní z ráje,

Am7 C7 G D7 kde není už místa, prej něco se chystá, o-ó-o.

 ${\bf G}$ ${\bf Em}$ Z ráje nablýskaných plesů,

Am7 C7 G jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe, málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe, šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí, i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už místa, prej něco se chystá, o-ó-o. Z ráje nablýskaných plesů, jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou, a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou, zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou, v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už místa, prej něco se chystá, o-ó-o. Z ráje nablýskaných plesů, jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

118 Прощай _{Мельница}

Kapodastr 1

Am C	$\mathbf{C} \ \mathbf{D} \ \mathbf{Am} \ (\times 3)$	
Ат Проща	С D Am ай, и если навсегда, то навсегда прощай,	
Am Когда	б за край — иди, прощай и помни обо мне!	
Ат Как	близко край — а там туман,	
Январн	G ь хохочет, вечно пьян,	
	F G Am ночен, как истукан, в кольце его огней	
	ь о том, о чем не знал, забудь мои слова, ой не сказаны слова, и ты о них забудь,	
А там	за краем рыщет тьма, икогда, близка зима,	
И тень	ь твоя, мою обняв, уходит снова в путь	
Am 3a	F C G краем вечности, беспечности, конечности пурги —	
Ат Когда	F C G а не с нами были сны, когда мы не смыкали глаз;	
Ат Мы		гим
 С обра	Dm G Am ратной стороны зеркального стекла	
Am C	C D Am (×3)	

Когда средь угольев утра ты станешь мне чужой, Когда я стану и тебе чужим, моя душа: Держись за воздух ледяной, За воздух острый и стальной, Он между нами стал стеной, осталось лишь дышать

За краем вечности, беспечности, конечности пурги — Когда не с нами были сны, когда мы не смыкали глаз; Мы не проснемся, не вернемся ни друг к другу, ни к другим С обратной стороны зеркального стекла

За краем ясных, и ненастных, и напрасных зимних дней, Когда без звука рвется синь, когда и ночь без сна бела, Мы не вернемся ни друг к другу, ни к себе С обратной стороны зеркального стекла **Ам С D Ам** (×3)

119 Písek

capo 3

 $\mathbf{Am} \ \mathbf{D} \ \mathbf{G}$ $\mathbf{E7}$

Jako pí - sek přesíváš mě mezi prsty,

Dm E7 Am G C

stejně ti dlaně prázdný zůs - ta-nou,

 \mathbf{Dm} \mathbf{G}

ani vodu nepřeliješ sítem,

C Em Am někdy je strašně málo chtít,

já nejsem z těch, co po těžký ráně ne - vstanou.

Dm G Ani vodu nepřeliješ sítem,

C Em Am někdy je strašně málo chtít,

Dm E7 Am G Am

já nejsem z těch, co po těžký ráně ne - vstanou.

Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,

zdá se, že nemíníš mě vážně brát.

kolik času nám to ještě schází,

nebo je všechen dávno pryč,

a za čím se to vlastně máme stále hnát?

Kolik času nám to ještě schází,

nebo je všechen dávno pryč,

a za čím se to vlastně máme stále hnát?

Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,

vím, že se leccos těžko obchází,

radši zkusím někde jiný příběh,

který bude lepší konec mít,

ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.

Radši zkusím někde jiný příběh,

který bude lepší konec mít,

ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.

Jako písek přesíváš mě mezi prsty,

stejně ti dlaně prázdný zůstanou,

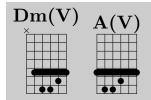
ani vodu nepřeliješ sítem,

někdy je strašně málo chtít,

Dm E7 Am G Am

já nejsem z těch co po těžký ráně ne - vstanou...

120 Половинка

První strofa fingerstyle Dm $\downarrow \downarrow \uparrow$ B $\downarrow \downarrow \downarrow \uparrow$ F $\downarrow \downarrow \downarrow \uparrow$ A $\downarrow \downarrow \downarrow$ Poslední verš strofy 1 úder / 1 akord

Dm B F A

 \mathbf{Dm} В \mathbf{F} Dm У ночного огня под огромной луной \mathbf{F} \mathbf{Dm} DmТемный лес укрывал нас зеленой листвой DmDmЯ тебя целовал у ночного огня В DmЯ тебе подарил DmDm B F половинку себя

Свет далекой звезды, песни птиц до утра Ты смотрела в глаза, мои шептала слова Ты не верила мне, но любила меня Я оставил с тобой половинку себя

То, что было, забыто, то, что было, прошло Ты махала мне в след бирюзовым платком Я тебя целовал у ночного огня Ты оставила мне половинку меня

121 Кукла колдуна

1. a 2. verš jeden úder; v poslední sloce 1. a 2. verš vybrnkání akordů; závěrečné akordy bez textu v repetici jeden úder

Dm F Gm На Темный мрачный коридор, я на

цыпочках как вор

Dm F Gm Пробираюсь чуть дыша, чтобы не

А вспугнуть

Dm F Gm A Tex, кто спит уже давно, тех, кому не

все равно

Dm В чью я комнату тайком желаю

А заглянуть,

Gm A Чтобы увидеть

Dm

Как бессонница в час ночной

 \mathbf{Gm} \mathbf{A}

Меняет, нелюдимая, облик твой,

 \mathbf{Dm}

Чьих невольница ты идей,

Gm A Зачем тебе охотиться на людей?

Dm Dm Gm A $(\times 2)$

Крестик на моей груди, на него ты погляли.

Что в тебе способен он резко изменить, Много книжек я читал, много фокусов видал,

Свою тайну от меня не пытайся скрыть,

Я это видел:

Как бессонница в час ночной Меняет, нелюдимая, облик твой, Чьих невольница ты идей, Зачем тебе охотиться на людей?

Очень жаль, что ты тогда мне поверить не смогла

В то, что новый твой приятель не такой как все.

Ты осталась с ним вдвоем, не зная ничего о нем,

Что для всех опасен он, наплевать тебе, И ты попала

К настоящему колдуну, Он загубил таких, как ты, не одну Словно куклой и в час ночной Теперь он может управлять тобой!

В С F Все происходит будто в страшном сне, В **Gm** A

И находиться здесь опасно мне.

 $\mathbf{Dm} \ \mathbf{Dm} \ \mathbf{Gm} \ \mathbf{A} \ (\times 2)$

Dm

122 Твои карие глаза

capo 2

Целый мир готов тебе я подарить

Это небо для тебя, эти звезды для тебя Это солнце светит только для тебя Ты моя любимая, ты моя хорошая Ты моя девчонка - девочка моя

Как хочу чтоб знала ты, про тебя лишь мои сны Как реально вижу будто в жизни я Твои карие глаза, твои сладкие уста Только ты мой ангел, ты моя мечта

Это небо для тебя, эти звезды для тебя Это солнце светит только для тебя Ты моя любимая, ты моя хорошая Ты моя девчонка - девочка моя

Это небо для тебя, эти звезды для тебя Это солнце светит только для тебя Ты моя любимая, ты моя хорошая Ты моя девчонка - девочка моя

123 В темной комнате Ваін Ligor (Баина Лиджи-Горяева)

Předehra a sloky po mezi(/přede)hrách vybrnkat akordy, zbytek rytmus. Capo 2

Am F Dm E Am F Dm E Dm G C Am Dm E Am

Am F E Am

В тёмной-тёмной комнате не видно глаз, Ат F E A

Ат В шумном-шумном городе не слышно голоса.

Dm Б Е Ам серой паутине леденящий склад

Dm F E Am

Серых сообщений и нелепых фраз.

В затхлом жутком воздухе не чую рук.

В тёмной шумной комнате раздался стук.

Смс сгорели, пусть горят дотла.

Неужели наяву увижу я...

FEAm FEAm FE

Километры –боль. Проверим прочность.

Забери с собой мою порочность.

Слабости заморим, унесем шелка.

Забавляйся меньше, думай голова.

В тёмной-тёмной комнате не видно глаз.

В шумном-шумном городе не слышно голоса.

В серой паутине леденящий склад

Серых сообщений и нелепых фраз.

F E Am F Ax, сколько нужно времени для осознания?

Гах, сколько пужно времени для осознания: **F E Am**

Ты говоришь: Долго. Сколько можно сил тянуть с меня?

Ожидание – боль, но так удобней.

Зачеркни любовь, ведь спокойней.

Замахни кулак, чтоб выбить эту дурь.

Не жалей меня и как свечу задуй.

FEAm FEAm FE

Руки не сомкнуть без должной любви.

Рано не уснуть с тревогой в груди.

Убегать не стоит, сидя в комнате.

Побеждает тот, кто видит в темноте.

Ах, сколько нужно времени для осознания?

Ты говоришь: Долго. Очень больно видеть мне тебя.

124 За что мы пьем

Am Am

Am F

Чистый звон бокалов и родные лица,

 ${
m Dm}$ ${
m Em}$ ${
m E}$

Собрались мы вместе, чтоб повеселиться.

Am F

Вспомним как служили, как нам трудно было,

Dm Em E

Как твоя девчонка вдруг тебя забыла.

F

За что мы пьем, за что мы пьём,

Em E E7 Am

Да не за праздничным столом,

 \mathbf{F} G

За то, что в жизни не сбылось,

Em E E7 Am

За запах девичьих волос,

 ${f F}$ ${f G}$

За те места, где небо крыша,

 $\mathbf{Em}\,\mathbf{E}$ $\mathbf{E7}$ \mathbf{Am}

За телеграмму замуж вышла,

 \mathbf{F}

За марш-бросок, глухие стоны,

E Am

И за десантные погоны.

Вспомним, как ты прыгал в рампу самолета,

Как бежал на марше, проклиная что-то,

Вспомним, как мы жили сутками в болотах,

Так давайте ж выпьем за парней, что в стропах.

За что мы пьем, за что мы пьём,

Да не за праздничным столом,

За то, что в жизни не сбылось,

За запах девичьих волос,

За те места, где небо крыша,

За телеграмму замуж вышла,

За марш-бросок, глухие стоны,

И за десантные погоны.

125 Kdybys mě zabila Robert Křesťan & Druhá tráva – Díl První

Robert Křesťan & Druhá tráva – Dil Prvn Robert Křesťan

capo 1

Hm Kdybys mě zabila,

 \mathbf{G}

tak vážně nevím, kam tím míříš,

 \mathbf{D}

maličko opilá,

 $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ ale $\mathbf{H}\mathbf{m}$ přímá jako strom.

Jako bys mluvila

jazykem Vran anebo v jiddiš,

jako bys uvila

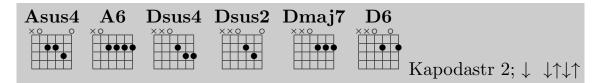
 $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ $\mathbf{H}\mathbf{m}$ nekonečný palindrom.

nekonecny palindrom.
Kdybys mě zabila,
tak vážně nevím, co ti vadí,
Tiburská Sibyla
s hlasem pevným jako zvon.
Jako bys cítila,
že se ti v prsou rojí hadi,
divoká prasíla
nebo temný talion.

Kdybys mě zabila, tak vážně nevím, o co kráčí, dívenko spanilá, ale silná jako hrad. Je to snad postilla nebo vavřín v květináči, nikdy jsi nebyla můj věrný federát.

S horkým větrem z kukuřičných polí přilétá i kamení a prach, jen zpříma stát a dýchat, lásko, bolí i s párem zlatých oliv v písčinách. Kdybys mě zabila se srdcem proměněným v kámen sekerou do týla a já bych běžel smrti vstříc, krajková mantila by se ti svezla z holých ramen, krásná i zběsilá bys mi políbila líc.

126 Annie's Song John Denver

D Dsus4 D Dsus2 D Dmaj7 D6

You fill up my senses Hm $\stackrel{\bullet}{\mathbf{G}}$ $\stackrel{\bullet}{\mathbf{G}}$ $\stackrel{\bullet}{\mathbf{D}}$ $\stackrel{\bullet}{\mathbf{F}^{\#}}\mathbf{m}$ Hm

 \mathbf{A} \mathbf{G} $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{m}$ $\mathbf{E}\mathbf{m}$ \mathbf{G} \mathbf{A} \mathbf{A} $\mathbf{Asus4}$ \mathbf{A} Like the mountains in springtime,

Asus4 G A Hm G D $F^{\#}m$ Hm Like a storm in the desert, like a sleepy blue ocean.

A G $F^{\#}m$ Em A7 D Dsus4 D You fill up my senses. Come fill me again.

Asus4 G A Hm G D
Let me lay down beside you. Let me always be with you.

Dsus4 D

Dsus4 G A Hm G D F#m Hm

A G F#m Em G A A6 A7

D Dsus4 G A D Hm G D F#m Hm
You fill up my senses like a night in the forest,

A G F#m Em G A A A6 A7
Like the mountains in springtime,

Asus4 G A Hm G D $F^{\#}m$ Hm Like a storm in the desert, like a sleepy blue ocean.

A G $F^{\#}m$ Em A7 D Dsus4 D Dsus4 D Dsus4 D Come fill me again.

127 Solitary Man

Em Am G Melinda was mine 'til the time that Em I found her

G Holdin', Am

G Lovin' him

Em Am
Then Sue came along, loved me
G Em
strong, that's what I thought

G Am Me and Sue,

G Am That died, too.

 $f{G}$ Don't know that I will but until I $f{D}$

can find me

A girl who'll stay and won't play

games behind me

Em D

I'll be what I am

Em D

A solitary man

 \mathbf{Em}

Solitary man

I've had it to here, being where love's a small word

Part time thing

Paper ring

I know it's been done havin' one girl who loves you

Right or wrong

Weak or strong

Don't know that I will but until I can find me

A girl who'll stay and won't play games behind me

I'll be what I am

A solitary man

Solitary man

Em Am Em Am

Don't know that I will but until I can find me

A girl who'll stay and won't play games behind me

I'll be what I am

A solitary man

Solitary man

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Em} & \mathbf{D} & \mathbf{Em} & \mathbf{D} \\ & \mathrm{Solitary} & \mathrm{man} \end{array}$

 $\begin{array}{ccc} \mathbf{Em} & \mathbf{D} & \mathbf{Em} & \mathbf{D} \\ & & \mathrm{Solitary\ man} \end{array}$

128 Moonlight Shadow Mike Oldfield

Kapo 4

Am F
The last that ever she saw him
G C G
Carried away by a moonlight shadow
Am F
He passed on worried and warning
G C G
Carried away by a moonlight shadow.
C G
Lost in a riddle that Saturday night
Am F G
Far away on the other side.
C
He was caught in the middle of a

G
desperate fight

Am
F
And she couldn't find how to push
G
through

The trees that whisper in the evening Carried away by a moonlight shadow Sing a song of sorrow and grieving Carried away by a moonlight shadow All she saw was a silhouette of a gun Far away on the other side.

He was shot six times by a man on the run

And she couldn't find how to push through

 Four am in the morning
Carried away by a moonlight shadow
I watched your vision forming
Carried away by a moonlight shadow
Star was light in a silvery night
Far away on the other side
Will you come to talk to me this night
But she couldn't find how to push
through

I stay
I pray
I see you in heaven far away
I stay
I pray
I see you in heaven One day

Am F G

Am F G Far away on the other side. Am F G

f C Caught in the middle of a hundred and

five

The night was heavy but the air was alive

Am

F

But she couldn't find how to push

G through

Carried away by a moonlight shadow

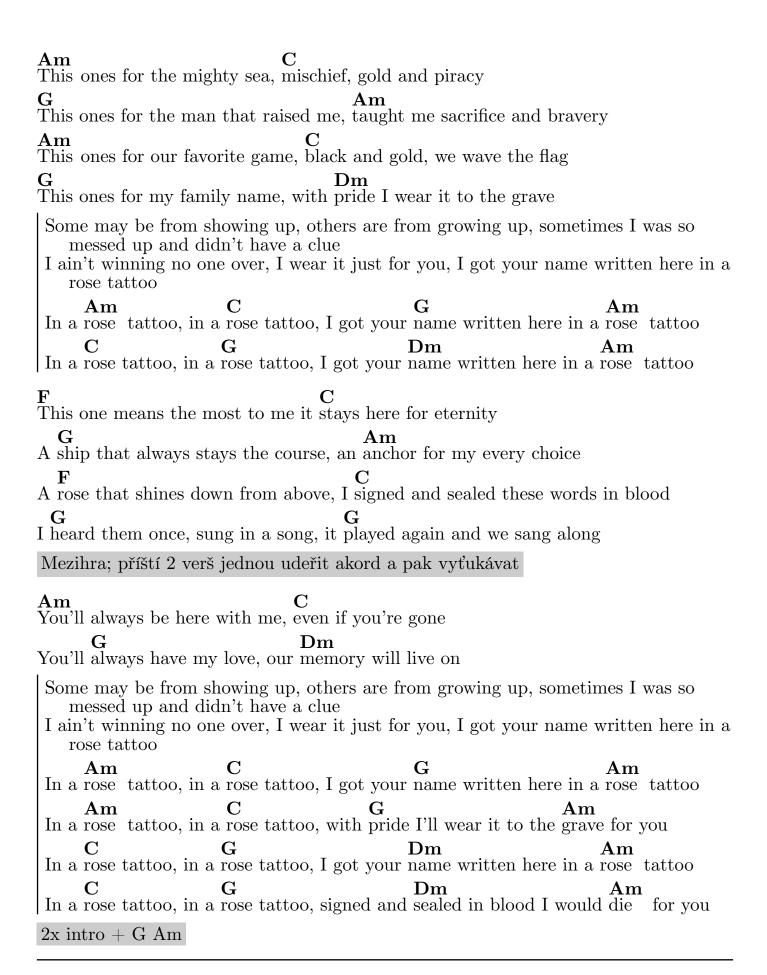
C
G

Carried away by a moonlight shadow

Am F G Far away on the other side.

Rose Tattoo Dropkick Murphys

Místo vybrnkávání lze použít Am C G Am
Am The pictures tell the story, this life has many shades
G Am I'd wake up every morning and before I'd start each day
Am I'd take a drag from last nights cigarette that smoldered in it's tray G Dm Am
And down a little something, then be on my way I traveled far and wide and laid this head in many ports
I was guided by a compass, I saw beauty to the north I drew the tales of many lives and wore the faces of my own G Dm
I had these memories all around me so I wouldn't be alone
C Some may be from showing up, others are from growing up, sometimes I was so
messed up and didn't have a clue C G Dm
I ain't winning no one over, I wear it just for you, I got your name written here in ε Am rose tattoo
Am C G Am In a rose tattoo, in a rose tattoo, I got your name written here in a rose tattoo

130 Růže z papíru

Dm E7 Gm

Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,

Am hlava třeští, asi tě mám rád,

E7 Gm

stále někdo říká: vzbuď se, věčně trhá nit,

Am studenou sprchu měl bych si dát.

D7 Gm

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7 F A7 dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,

Drag

v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Am Dm

že nebe modrý ještě smysl má.

Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má, tak jsem asi jinej, teď to víš, možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať, třeba z ní mou lásku vytušíš.

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru, dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já, v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru, že nebe modrý ještě smysl má.

Dm E7 Gm Am Dm E7 Gm Am Dm

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru, dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já, v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru, že nebe modrý ještě smysl má.

131 Pozdravuj Medvěd 009

Dmi Pozdravuj na druhym břehu,

pozdravuj všechny který už tam sou.

Pozdravuj všechny hlavně mýho dědu,

vyřiď mu prosím, že houby letos nerostou.

Rekni mu, že jsem v půlce běhu, že se mi někdy hodně těžce dejchá. Ze sedu přecházim do lehu, když venku prší a trochu se bleiská.

Dmi G F C

Pozdravuj na druhý straně, Vyřiď mu prosím, že často na něj myslím. Pozdravuj na druhý straně. Děkuju za kolo, za vzduchovku, za saně.

Všechno se mění,

co bylo není,

myslím na tvý oči,

ty jsou pořád stejný.

Všechno se mění,

 $\mathbf{C} \mathbf{A}$

co bylo není.

Pozdravuj na druhym břehu, pozdravuj všechny který už tam sou. Pozdravuj všechny hlavně mýho dědu, Ať se mi zeptá kdy si mě tam taky pozvou:

:Všechno se mění, co bylo není, myslím na tvý oči, ty jsou pořád stejný. Všechno se mění, co bylo není. :

132 Boulevard of Broken Dreams

Kapo 1; $\downarrow \downarrow \downarrow \uparrow$

Em G D A

I walk a lonely road,

Don't know where it goes,

D A Em but it's home to me and I walk alone I walk this empty street, on the boulevard of broken dreams Where the city sleeps, and I'm the only one and I walk alone

Em G D A I walk alone, I walk a...

C G My shadow's the

D Em only one that walks beside me

 \mathbf{C} \mathbf{G} My shallow

 $f{D}$ $f{Em}$ heart's the only thing that's beating

C G Sometimes I

 ${f D}$ ${f Em}$ wish someone out there ${f wild}$ will find me

C G H7 Till then I walk alone

Em G D A Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah Ahhh-Ah

Em G D A haaa-ah Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah

I'm walking down the line that divides me somewhere in my mind On the border line of the edge and where I walk alone Read between the lines

What's fucked up and everything's alright Check my vital signs, to know I'm still alive

And I walk alone

I walk alone, I walk alone I walk alone, I walk a...

My shadow's the only one that walks beside me My shallow heart's the only thing that's beating Sometimes I wish someone out there will find me

Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah Ahh-Ah haaa-ah Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah

$C G D Em (\times 3)$

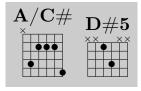
Till then I walk alone

C G H H7

I walk this empty street, on the boulevard of broken dreams Where the city sleeps, and I'm the only one and I walk a...

My shadow's the only one that walks beside me My shallow heart's the only thing that's beating Sometimes I wish someone out there will find me Till then I walk alone

Em C D $A/C^{\#}$ G $D^{\#}5$ (×4)

133 Boulevard Of Broken Dreams (Latin cover)

Green Day, Memoramissa, the _miracle _aligner

Kapo 1; $\downarrow \downarrow \downarrow \uparrow$ Výslovnost c jako c, pokud je před: e, i, y, ae, oe

: :Em G D A :

Em G Eō sōlam viam,

D A Em eam tālem ūnicam sciō.

 \mathbf{G} nesciō quōrsum it,

D A Em sed hīc habitō et sōlus eō.
Eō vacuam viam simul gradiuntur frāctae spēs* Est urbī quiēs, sum hīc ūnicus et sōlus eō.

 $\mathbf{Em} \ \mathbf{G} \ \mathbf{D} \ \mathbf{A} \ \mathrm{solus} \ \mathrm{eo}, \ \mathrm{solus} \ \mathrm{eo}...$

C G

Mea umbra

D Em

est ūnica res juxtā iēns,

C G

res palp'tāns

D Em

ūnica 'st meu' cor infirmum,

C G

quibusque **D**volō fārī: "invenīte

 \mathbf{C} \mathbf{G} $\mathbf{H7}$ $\mathbf{m\bar{e}}!$ ", sed solus eo

Em G D A Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah Ahhh-Ah

Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah Ahhh-Ah

Em G D A
haaa-ah Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah
Eō līneam,
abs quā mea mens dīvīsa est.
fīnis līneam
marginis, in quā solus eō.

Lege inter versūs, quod est laudāns, quod pēdīcāns est. vītae signa temptā, sīc mē vīv're sciēs. Solus eō. Sōlus eō, sōlus eō sōlus eō, sōlus eō...

Mea umbra est ūnica res juxtā iēns, res palp'tāns ūnica 'st meu' cor infirmum, quibusque volō fārī: "invenīte mē!", sed sōlus eō.

Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah Ahhh-Ah haaa-ah Ah-Ah Ah-Ah Ah-Ah

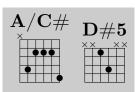
$C G D Em (\times 3)$

C G H H7

Eō vacuam viam, simul gradiuntur frāctae spēs. Est urbī quiēs, et sum ūnicus et sōlus eō...

Mea umbra est ūnica res juxtā iēns, res palp'tāns ūnica 'st meu' cor infirmum, quibusque volō fārī: "invenīte mē!", sed sōlus eō.

Em C D $A/C^{\#}$ G $D^{\#}$ 5 (×4)

134 Песня о друге

V refrénu buď pískat melodii, nebo "na na na"

Am

Если друг оказался вдруг

Am

 \mathbf{E}

И не друг и не враг, а так.

A7 D:

Если сразу не разберешь,

 \mathbf{E}

Плох он или хорош.

Dm

Парня в горы тяни - рискни.

 \mathbf{Am}

Не бросай одного его.

 \mathbf{E}

Пусть он в связке в одной с тобой.

Am

Там поймешь, кто такой.

Dm Am E Am

Если парень в горах не ах, Если сразу раскис и вниз, Шаг ступил на ледник и сник, Оступился - и в крик. Значит, рядом с тобой чужой. Ты его не брани - гони. Вверх таких не берут, и тут Про таких не поют.

Dm Am E Am

Если ж он не скулил, не ныл. Пусть он хмур был и зол, но шел, А когда ты упал со скал, Он стонал, но держал. Если шел он с тобой, как в бой, На вершине стоял хмельной, Значит, как на себя самого, Положись на него. Если шел он с тобой, как в бой, На вершине стоял хмельной, Значит, как на себя самого, Положись на него.

Píseň o příteli Владимир Высоцкий, Jaromír Nohavica

V refrénu buď pískat melodii, nebo "na na na"

Am

Myslel sis: přítel můj, a teď

Am

ryba, rak nebo tak či tak,

A7 Dm

odpověď bys rád chtěl znát,

 \mathbf{E}

můžeš-li na něj dát:

Dm

s sebou do hor ho vem a jdem,

 \mathbf{Am}

vzhůru po boku bok co krok,

 \mathbf{E}

lanem svým s ním se svaž, ať znáš,

Am

s kým čest máš, s kým čest máš...

Dm Am E Am

Jestli zlomí jej vzdor těch hor, skrčí nos, ohne hřbet, chce zpět, z ledovců na skalách když má strach a přemýšlí, jak by plách, pak ho znáš, pak ho znáš až-až, jen ho nech, ať si jde, kam chce, nežli s ním, radši sám jdu, sám, takovým nezpívám.

Dm Am E Am

Ale když nekňučel a šel, neskuhral, na dně sil když byl, a když z výšky jsi slít, on tě chyt, neboť byl, kde měl být. EKdyž se bil, když se rval a hnal, zmámen na štítech skal pak stál, je to on, přítel tvůj, při něm stůj, jemu jen důvěřuj!:

136 Враг

 \mathbf{Am} Как с утра набежали тучи, А теперь светит месяц ясный. Горько плачет краса-Маруся, Только это теперь напрасно. Парень статный, хмельное лето, Да под осень пришла повестка, Сколько песен об этом спето, Нахрена же такая песня? Звезды светят, девчонка плачет, А парнишке другое снится: Автомат, да вагон удачи, Чтобы бой, чтобы ветер в лица, Чтобы он да удар пропустит Не бывало еще ни разу. Завтра встанет, да песню в зубы, Мать обнимет, да прыгнет в газик.

 Dm
 E
 Am
 F

 И
 вместо прощанья махнув из окна
 загорелой рукой

 Рванется туда, где в дыму и слезах начинается бой,

 Где звезды горят вместе с небом, от дыма не видно ни зги,

 Где за лесом речка, за речкою фронт, а за фронтом враги.

Dm E

Враг навсегда остается врагом,

 ${f Am}$

Не дели с ним хлеб, не зови его в дом,

 \mathbf{C}

Даже если пока воздух миром запах,

 \mathbf{Am}

Он, хотя и спокойный, но все-таки враг.

Если он, как и ты, не пропил свою честь,

Враг не может быть бывшим, он будет и есть.

Будь же верен прицел, и не дрогни рука,

Ты погибнешь когда пожалеешь врага.

Автомат, да вагон удачи, Только парень опять не весел... Письма ходят, девчонка плачет Добавляя куплеты в песню. Уже год идет наступленье, И пылают чужие хаты, Враг бежит, но что интересно, Что похожи вы с ним как братья. Как и ты дрался с пацанами Со двора, руки разбивая, Провожали его ребята, И девчонка его, рыдая, И обидно, что случай дался б, Он бы бил бы тебя с лихвою – Коль однажды врагом назвался, Будь хотя бы врагом-героем.

И вместо проклятий ему посвящая живые стихи Смеешься о том, что не смерть бы, а водку из этой руки. Дрожит в амбразуре закат, и ухмылка ползет по щекам, Как славно бы выпить сейчас по сто грамм таким лютым врагам...

Ref.

Это присказка, а не сказка, На войне горе воет волком. Слово «лирика» здесь опасно, Тот, кто ноет, живет не долго. Дан приказ – он оборонялся В темноту по тебе стреляя, По горам ты за ним гонялся По себе его вычисляя: Те же жесты, одни привычки, Боже, может и вправду братья! Не убить – самому не выжить, Ох придти, расспросить бы батю... А в прицеле дрожало небо Слез не пряча. И бой был долгим. Жаль, что он тебе другом не был. Ты сильнее. И слава Богу.

И вместо молитв к небесам посылаешь последний патрон — На память о том, кто был честен и смел, но назвался врагом. Ну вот и закончилась песня, и в общем, закончился бой. Ну что же ты грустен, приятель, теперь твоя правда с тобой...

Ref.

137 Prozor kraj đardina

Em Am Dok kasna noćna ura bati s

Em kampanela

u prsi tisno, jedva se diše

Em Ja opet vidin jedno dite srid tinela

od srca kida i pismu piše

Am Jedna zvizda ća je pala Em

dušu čistu mu je takla **A m**

On će slipo da je slidi **H**sve do raja il' do pakla!

 $\begin{array}{cccc} \mathbf{Em} & \mathbf{Am} \\ \mathbf{I} \text{ svitli, svitli jedan prozor kraj } \mathbf{\bar{d}ardina} \\ \mathbf{D} & \mathbf{G} & \mathbf{H} \end{array}$

a iza škura još korde zvone

Em Am I jeca, jeca ona ista mandolina

"Kasna je ura - " - mater ga zove \mathbf{H}

Em Am I svitli, svitli jedan prozor moga grada

Dok od lipote srce se cipa

Em Am I neka leti nebu ova serenada

Em H7 Em Adio moja mladosti lipa!

Em Am Dok kasna noćna ura bati s

 $\mathbf{Em} \\ \mathrm{kampanela}$

pijana luna s neba se smije

Em Ja opet vidin jedno dite srid tinela

a ništa nije, nije ka prije

Am Jedna zvizda ća je pala

dušu čistu mu je takla

Am On će slipo da je slidi

H od te noći iza cakla!

Ref.

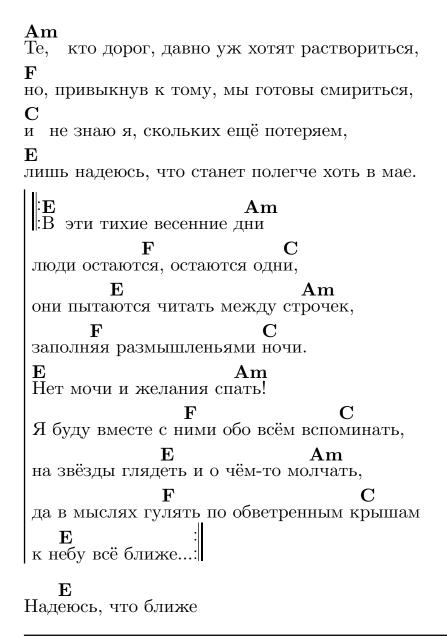
Am I svitli svitli, H i svitli svitli

Em prozor kraj đardina

138 *Тихие весенние дни* нежность на бумаге

Тёплый вечер, и уже не важно, кто покинут, кто покинул, если в целом не страшно. Все бредут куда-то, не считая дороги, не жалея усталые души и ноги. \mathbf{Am} внутри же зима, но я всё равно знаю, что скоро сойдут все снега между нами, и, судя по лицам бредущих прохожих, они о чём-то мечтают похожем... В эти тихие весенние дни люди остаются, остаются одни, \mathbf{Am} они пытаются читать между строчек, заполняя размышленьями ночи. Нет мочи и желания спать! Я буду вместе с ними обо всём вспоминать, на звёзды глядеть и о чём-то молчать, да в мыслях гулять по обветренным крышам к небу всё ближе... \mathbf{Am} Утром опять по делам и машинам, не взглянувши в глаза, провожаем уж спины, закопавшись в себе и в холодном апреле,

мы сжигаем часы, а порой и недели.

139 Ružová záhrada

E $C^{\#}m$ H A E Chcela by si vedieť prečo ten ktorý ťa trápi nevolá $C^{\#}m$ H A E a ten čo ho máš na háku ťa otravuje dokola $C^{\#}m$ H A E keď si si istá že už konečne máš toho pravého $C^{\#}m$ H A

zrazu všetko padá...

Chcela by si vedieť prečo keď sa večer dívaš na správy ťa každá bez vínimky pravidelne každá otrávi a prečo človek ktorý ťa mal tak rád zrazu odišiel odišiel tak sám...

E H $F^{\#}m$ Možno že to hneď nepochopíš A E snívať môžeš jedine keď spíš

 \mathbf{H} $\mathbf{F}^{\#}\mathbf{n}$ život nie je ružová záhrada

A E Ježiško sa s nami pohádal

 \mathbf{H} na Vianoce s klamstvom na perách

A E zakrývame len svoj vlastný strach

 \mathbf{H} prečo nás tu takto nechal stáť?

Chcela by si vediet prečo hlasy ktoré cítiš za sebou ťa pália viac než dotyk na perách s vlastnou cigaretou prečo sa všetci prestanú smiať vzdy až keď sa otočíš svet ide ďalej...

":Možno že to hneď nepochopíš snívať môžeš jedine keď spíš život nie je ružová záhrada Ježiško sa s nami pohádal na Vianoce s klamstvom na perách zakrývame len svoj vlastný strach prečo nás tu takto nechal stáť?:

140 Ráno

 \mathbf{Am} Keď máš doma opäť ďalší problém, keď fotra s matkou berú zas tie staré mindráky, že neuspel si opäť v škole, \mathbf{G} jak sa to správaš a čo to nosíš za známky. Keď frajerka ti spáva s iným, G \mathbf{Am} s ktorým si včera pil minimálne do rána. A sám si opäť zostal s tými, ktorí ťa vedú nevieš kam. F \mathbf{Am} Keď včera bola tma, tak dnes príde ráno a s ním sa skončí sen, čo kradol ti spánok. A svitanie ti úsmev na tvári pripraví. A ty vyhráš ten boj o kľúče od klietky a aj keď budeš sám, sám proti všetkým, ešte nič nekončí, naopak, všetko práve začína. Keď ti v televízii veľkí klamú, všemožne snažia sa zakryť svoje omyly. A na ulici by ťa fízli za cigu z trávy najradšej do basy hodili. A kruh sa ti už uzatvára, už je ti jasné, život nebeží, jak by si chcel. Ešte ti tu zostáva nádej a končiť s tým prečo. Keď včera bola tma, tak dnes príde ráno a s ním sa skončí sen, čo kradol ti spánok. A svitanie ti úsmev na tvári pripraví. A ty vyhráš ten boj o kľúče od klietky a aj keď budeš sám, sám proti všetkým, ešte nič nekončí, naopak, všetko práve začína.:

141 Трудно быть богом Wallace band

Заглушить все струны кроме 2-х верхних - 6-й и 5-й 6 - всегда открытая. 5 (лады): 7, 9,10, 12, 10, 9, 10, 9, 8 // 7, 9,10, 12, 10, 9, 10, 2.

Em D Hm Em Грустную сказку спою я вам ныне

Ет D E Am Сказку о злых в Арканаре годах

С Ет Нт Ет Люда простого кровь реками льется

А С D Ет В жилах, как яд, растекается страх Серые псы дона Рэбы ярятся Вновь книгочей закачался в петле Именем Господа зверства творятся

Дьявол во плоти живет на земле

Em Em F# G A G H

Потные лица серых гвардейцев
В свете костра все страшнее они
Но что, дон Румата, ты стал слишком бледен?
Ты бог среди ада, пойми и прими
Непросто быть богом в жестокое время,
Быть выше, чем жалость, любовь или честь
И жить в Арканаре, тупом и надменном,
Где слова достаточно, чтоб на кол сесть.
Земля далеко, так забудь ты о доме,
Румата Эсторский, лишь стисни эфес.
Хамахарская кляча ночною порою
Везет тебя в дикий Икающий лес
Ни шагу назад - бремя эксперимента
сковало тебя по рукам и ногам
И вынужден ты быть вдвойне милосердным

Ко всем этим людям, как должно богам.

142 Batalion Spirituál kvintet

Originál capo 3, ale lépe zpívatelné bez.

Am C G Am C G Am Em Am víno máš a chvilku spánku, díky, díky, ver - bí - ři.

Am C G Am Em Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá - vá,

Am C G Am Em Tam na straně polední, čekají ženy, zlaťáky a slá - va,

Am C G Am Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

Am C G Am Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

C G Am Em Am díky, díky vám královští ver - bí - ři.

Am C G Am Em Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrou-tí,

Am na polštáři z kopretin budou vě - čně spát.

Am C G Am Em Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,

Am za královský hermelín, padne kaž - dý rád.

Am C G Am Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

Am C G Am Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

Am C G Am C G Am Em Am Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro - hý - ří,

143 Fram Wabi Daněk

Em
Zas mě to táhne o kus dál,
A
zas nemám doma nikde stání,
Am
desítky důvodů si sháním,
H7
Em
už abych na cestu se dal.

Em
Pelikán křídly zamával,

A
vítr je příhodný a stálý,

Am
za námi slunce mosty pálí,

H7
Em
tak proč bych ještě vyčkával.

Em
Klenotník měsíc zavřel krám,

Hm
z výkladních skříní šperky sklízí,

Am
 Hm
obrysy domů v dálce mizí,

Am
 H7
tak naposled ti zamávám

Em
z paluby lodi jménem Fram.

Em
Dávno už vyvětral se dým
A
mých věčných cigaret a dýmek,
Am
ty žiješ jenom ze vzpomínek
H7
Em
a já se stále nevracím.

Em
Námořní mapy pokryl prach,

A
mé knihy nikdo neutírá,

Am
nevíš, zda právě neumírám

H7
Em
tam někde na ledových krách.

Em
Klenotník měsíc zavřel krám,

Hm
z výkladu svoje šperky sbírá,

Am
chlap jen tak lehce neumírá,

Am
m odré lodi jménem Fram
Em
tě za pár roků vyhledám.

144 A te Rehradice lidová (hudba), Vlasta Redl (text)

Em A té Rehradice, na pěkný rovině,

A Hm E D teče tam voděnka, dolů po dědině,

A Hm Em je pěkná, je čistá.

Em A po tej voděnce, drobný rebé skáčó,

A Hm Em tak smutně, žalostně.

Em D G A Hm Em D A Hm Em

Em D G Pláčó oné pláčó, šohajó vo Tebe,

A Hm E D že sme sa dostali, daleko vod sebe,

A Hm daleko, vod sebe.

Em D G A Hm Em D Hm

Em D G A Hm Em D A Hm7 Em

Em D G A Hm Em D A Hm Em

D G A Hm Em D A Hm7 Em

Em A té Rehradice, na pěkný rovině,

A Hm Em D teče tam voděnka, dolů po dědině,

Am Hm je pěkná...

145 Divocí koně

 \mathbf{Em} \mathbf{G} \mathbf{Am} \mathbf{Em} viděl divoké koně, běželi soumrakem. \mathbf{Am} Já viděl divoké koně, běželi soumrakem. Am Em Am Em D Vzduch těžký byl a divně voněl Em $D^{\#}$ dim tabákem. Em Am Em H7 Em Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem. Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor. Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor. $\mathbf{Em} \ \mathbf{D}^{\#}\mathbf{m}$ \mathbf{Am} Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. \mathbf{Em} Em H7 \mathbf{Am} Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. \mathbf{G} Am \mathbf{Em} Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost. Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost. $\mathbf{Am} \quad \mathbf{Em} \quad \mathbf{D}^{\#}\mathbf{m}$ Naše touho ještě neumírej, sil máme dost. Am Em H7Naše touho ještě neumírej, sil máme dost. \mathbf{Em} V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera. V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera. $\mathbf{Em} \ \mathbf{D}^{\#}\mathbf{m}$ $\mathbf{Am} \;\; \mathbf{Em}$ \mathbf{Am} Milo-vání je divoká píseň Em H7 Em Am Em \mathbf{Am} Milo-vání je divoká píseň večera. \mathbf{Am} Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku. \mathbf{Am} Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku. Em $D^{\#}m$ \mathbf{Em} \mathbf{Am} Král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. \mathbf{Am} $\mathbf{Em} \quad \mathbf{H7}$ Král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

Em Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat.

Em Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat.

Am Em Am Em D#m C
S koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Am Em Am Em H7 Em S koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Em Já viděl divoké koně.

146 Černý Muž (John Brown)

G
Černý muž pod bičem otrokáře žil,
C
Černý muž pod bičem otrokáře žil
H7
Černý muž pod bičem otrokáře žil,
černý muž pod bičem otrokáře žil,
Am
D7
Kapitán John Brown to zřel.

G Glory glory aleluja,
C G glory glory aleluja
G H7 Em lory glory alelu - ja,
Am D7 G kapitán John Brown to zřel.

G
Sebral z Virgínie černých přátel šik,
C
Sebral z Virgínie černých přátel šik
H7
Sebral z Virgínie černých přátel šik,
Sebral z Virgínie černých přátel šik,
Am D7
G
prapor svobody pak zdvih.

Ref. (první 3 verše)

Am D7 G ... prapor svobody pak zdvih.

G
V čele věrných město Harpers Ferry jal,
C G
v čele věrných město Harpers Ferry jal
H7 Em
v čele věrných město Harpers Ferry jal,
Am D7 G
právo vítě - zí i čest.

Ref. (první 3 verše)

 G
Hrstka statečných však udolána jest,
C
G
hrstka statečných však udolána jest
H7
Em
hrstka statečných však udolána jest,
Am
D7
Kapitán John Brown je jat.

Ref. (první 3 verše)

Am D7 G ... kapitán John Brown je jat.

G
Zvony Charlestonu z dáli temně zní,
C G
zvony Charlestonu z dáli temně zní
H7 Em
zvony Charlestonu z dáli temně zní,
Am D7 G
Johnův den to poslední.

Ref. (první 3 verše)

Am D7 G ... Johnův den to poslední.

G
John Brown mrtev jest a tělo jeho tlí,
C
G
John Brown mrtev jest a tělo jeho tlí
H7
Em
John Brown mrtev jest a tělo jeho tlí,
Am
D7
G
jeho duch však kráčí dál.

Ref. (první 3 verše)

Am D7 G ... jeho duch však kráčí dál.

147 Na kameni kámen

Jako suchej starej strom, Fmaj7 ničící hrom, jak v poli tráva. jako vše Připadá mi ten náš svět Fmaj7 \mathbf{Am} a čím víc tím líp se mám. plnej řečí Fmaj7 Budem o něco se rvát, Am G C až tu nezůstane stát na kameni kámen. Fmaj7 žádnej bůh, A jestli není tak nás vezme země vzduch, no a potom amen.

 $\bf C$ A to všechno proto jen,

Fmaj7 že pár pánů chce mít den bohatší králů.

Přes všechna slova, co z nich jdou,

Fmaj7 kuličku svou, jen pro tu svou. hrabou pro

Ref.

Možná jen se mi to zdá

Fmaj7 a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.

Jaký bude nevím sám,

Fmaj7 taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

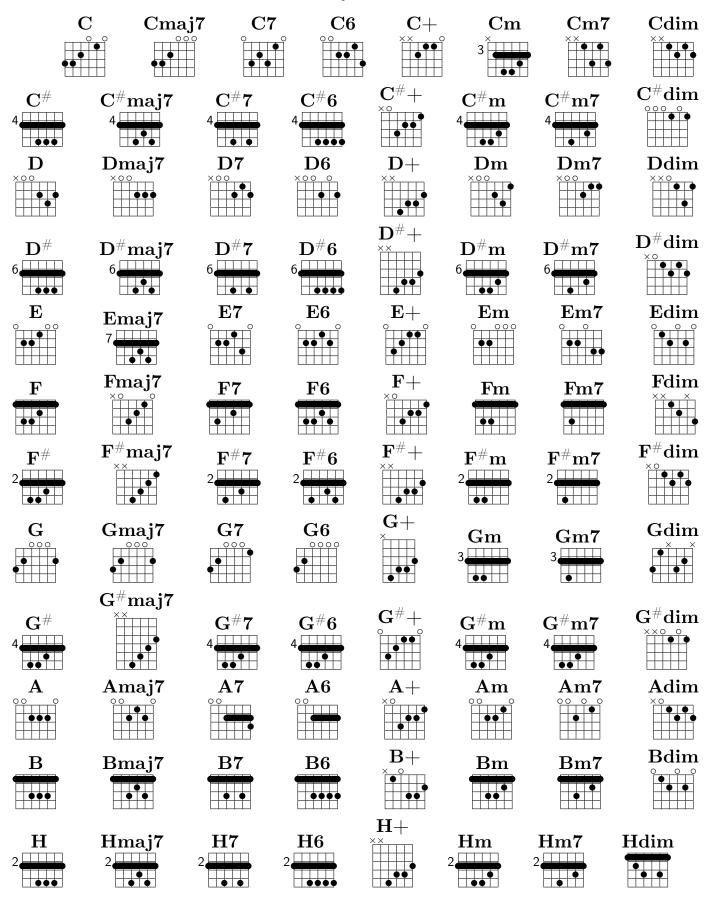
Ref.

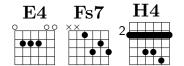
148 Podvod

Em Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D G hraju si písničky tvý, co jsem ti psal.
Am C Em Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Am půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
Em Pod polštář dopisů pár, co poslalas dávám,
D píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk.
Am C Em Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Am půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
Am Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal
jsem s tebou, ti říct, že už ti nezavolám,
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy,
G H7 Em podved jsem všechno, o čem doma si sníš, teď je mi to líto.
Em Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
D G dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost.
Am C Em Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná, Am H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
Ref. x2

Přehled akordů

Kytara

Tento zpěvník by nikdy nevznikl bez poznámek a připomínek spousty kamarádů. Tímto jim všem patří velký dík.